

Europeiska unionens officiella tidning

L 275

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioåttonde årgången

20 oktober 2015

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1864 av den 6 oktober 2015 om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Παφίτικο Λουκάνικο [Pafitiko Loukaniko] [SGB])** 1
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1865 av den 7 oktober 2015 om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Cipolla bianca di Margherita [SGB])** 3
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1866 av den 13 oktober 2015 om närmare föreskrifter för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 vad gäller registret över samlingar, övervakning av användarnas efterlevnad och bästa praxis** 4
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1867 av den 19 oktober 2015 om ändring av förordning (EG) nr 494/2002 vad gäller landningsskyldigheten** 20
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1868 av den 19 oktober 2015 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 22

BESLUT

- ★ **Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1869 av den 6 oktober 2015 om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Belgien – EGF/2015/003 BE/Ford Genk)** 24
- ★ **Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1870 av den 6 oktober 2015 om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Italien – EGF/2015/004 IT/Alitalia)** 26

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1871 av den 6 oktober 2015 om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Tyskland – EGF/2015/002 DE/Adam Opel)	28
★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1872 av den 6 oktober 2015 om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond	30
★ Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1873 av den 8 oktober 2015 om att underställa 4-metyl-5-(4-metylfenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR) och 1-cyklohexyl-4-(1,2-difenyletyl)piperazin (MT-45) kontrollåtgärder	32
★ Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1874 av den 8 oktober 2015 om att underställa 4-metylamfetamin kontrollåtgärder	35
★ Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1875 av den 8 oktober 2015 om att underställa 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxypyrovaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamino)cyklohexanon (metoxetamin) kontrollåtgärder	38
★ Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1876 av den 8 oktober 2015 om att underställa 5-(2-aminopropyl)indol kontrollåtgärder	43
★ Kommissionens beslut (EU) 2015/1877 av den 20 april 2015 om de tariffer som tillämpas av S.C. Hidroelectrica SA of Romania i avtal med S.C. Termoelectrica SA och S.C. Electrocentrale Deva SA – SA.33475 (12/C) [delgivet med nr C(2015) 2648] ⁽¹⁾	46

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1864

av den 6 oktober 2015

om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Παφίτικο Λουκάνικο [Pafitiko Loukaniko] [SGB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Cyperns ansökan om registrering av namnet "Παφίτικο Λουκάνικο" (Pafitiko Loukaniko) offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.
- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör namnet "Παφίτικο Λουκάνικο" (Pafitiko Loukaniko) registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Namnet "Παφίτικο Λουκάνικο" (Pafitiko Loukaniko) (SGB) ska föras in i registret.

Namnet i första stycket avser en produkt i klass 1.2 Köttprodukter (värmebehandlade, saltade, rökta etc.) enligt bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 189, 6.6.2015, s. 14.

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 19.6.2014, s. 36).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 2015.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Phil HOGAN
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1865**av den 7 oktober 2015****om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Cipolla bianca di Margherita [SGB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Italiens ansökan om registrering av namnet "Cipolla bianca di Margherita" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.
- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör namnet "Cipolla bianca di Margherita" registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Namnet "Cipolla bianca di Margherita" (SGB) ska föras in i registret.

Namnet i första stycket avser en produkt i klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade enligt bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 oktober 2015.

*På kommissionens vägnar**För ordföranden*

Phil HOGAN

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT C 189, 6.6.2015, s. 17.⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1866**av den 13 oktober 2015****om närmare föreskrifter för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 vad gäller registret över samlingar, övervakning av användarnas efterlevnad och bästa praxis**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad av Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 5.5, 7.6 och 8.7, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 511/2014 innehåller åtgärder för användarnas efterlevnad av bestämmelserna om tillträde till och fördelning av nytta från genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser i enlighet med bestämmelserna i Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning till konventionen om biologisk mångfald (nedan kallat *Nagoyaprotokollet*). Effektiv tillämpning av förordningen kommer även att bidra till bevarandet av biologisk mångfald och ett hållbart nyttjande av dess beståndsdelar i enlighet med bestämmelserna i konventionen om biologisk mångfald.
- (2) Artiklarna 5 och 8 i förordning (EU) nr 511/2014 innehåller bestämmelser om frivilliga verktyg, som register över samlingar och bästa praxis, vars syfte är att hjälpa användarna att uppfylla skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet. Genom att man identifierar och registrerar de samlingar som tillämpar effektiva åtgärder som innebär att genetiska resurser och tillhörande information endast tillhandahålls med dokumentation som bevisar att tillträdet är lagligt och att eventuella ömsesidigt överenskomna villkor iaktas förväntas det bli enklare för användarna att uppfylla skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet. Användare som förvärvar genetiska resurser från en samling som ingår i registret bör anses ha visat tillbörlig aktsamhet vad gäller att söka information. Det förväntas också bli enklare för användarna att uppfylla skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet genom att man identifierar och erkänner sådana åtgärder som bästa praxis som är särskilt lämpliga för att säkra efterlevnad av systemet för genomförande av Nagoyaprotokollet till en rimlig kostnad och på ett rättssäkert sätt. De behöriga myndigheterna bör vid sina kontroller av användarnas efterlevnad beakta om användarna har tillämpat en erkänd bästa praxis. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av dessa bestämmelser krävs detaljerade tillämpningsföreskrifter för de förfaranden som ska följas vid ansökan om registrering av en samling eller del därav och vid ansökan om erkännande som bästa praxis.
- (3) Om en sökande som önskar bli upptagen i registret är medlem i ett nätverk av samlingar, är det lämpligt att sökanden inkommer med uppgifter om eventuella andra samlingar eller delar av samlingar inom samma nätverk som har varit eller är föremål för ansökningar i andra medlemsstater. För att främja en rättvis och konsekvent behandling av sökande i olika medlemsstater, bör de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna som har fått kännedom om sådana ansökningar avseende andra samlingar eller delar av samlingar inom ett nätverk, vid kontrollen överväga att utbyta information med myndigheterna i de medlemsstater där ansökningar har lämnats in av andra medlemmar i nätverket.
- (4) Förordning (EU) nr 511/2014 är tillämplig på genetiska resurser och på traditionell kunskap som rör genetiska resurser. Material vars användning kräver en deklARATION om tillbörlig aktsamhet omfattar genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser samt kombinationer av dessa.
- (5) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om övervakning av användarnas efterlevnad krävs tillämpningsföreskrifter för de deklARATIONER som ska lämnas av den som tar emot finansiering för forskning som inbegriper användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska

⁽¹⁾ EUT L 150, 20.5.2014, s. 59.

resurser, samt för de deklARATIONER som ska göras av användarna i slutskedet av produktutvecklingen för en produkt som utvecklats med hjälp av användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

- (6) Vid övervakningen av användarnas efterlevnad i samband med forskningsfinansiering är det viktigt att se till att mottagarna förstår sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 511/2014 och att de visar tillbörlig aktsamhet. Det är också viktigt att information ges till förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta (nedan kallad förmedlingsinstitutionen), och att det säkerställs att informationen är användbar för tillämpningen och genomförandet av Nagoyaprotokollet. Om ett internationellt erkänt intyg om efterlevnad inte finns att tillgå bör annan relevant information lämnas in. För att skapa balans mellan målet att användbar information ska lämnas in till förmedlingsinstitutionen och målet att inte skapa en för tung börda för mottagarna av forskningsfinansiering bör endast information som är väsentlig för identifieringen av genetiska resurser utbytas vid denna kontrollinstans.
- (7) Övervakning av användarnas efterlevnad är effektiv om den sker i den medlemsstat där utnyttjandet äger rum. Det är därför lämpligt att deklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet lämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där mottagaren av forskningsfinansiering är etablerad, eftersom det är där som den forskning som använder genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser vanligen äger rum.
- (8) Det bör undvikas att onödigt många deklARATIONER om tillbörlig aktsamhet lämnas in. Därför kan en deklARATION som lämnas in av mottagarna av forskningsfinansiering omfatta mer än en genetisk resurs eller traditionell kunskap som rör genetiska resurser. En gemensamdeklARATION bör också kunna lämnas in av flera användare som bedriver gemensam forskning som använder genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser och som finansieras med ett och samma bidrag. I det sammanhanget bör projektsamordnaren ges en särskild roll som ansvarig för inlämningen av deklARATIONERNA på de berörda användarnas vägnar. På grundval av artikel 12 i förordning (EU) nr 511/2014 bör den behöriga myndighet som tar emot de deklARATIONER som lämnas in av samordnaren utbyta information med motsvarande myndigheter i övriga berörda medlemsstater.
- (9) För övervakningen av användarnas efterlevnad enligt artikel 7.2 i förordning (EU) nr 511/2014 bör det fastställas vad som avses med slutskedet av användningen, dvs. slutskedet av produktutvecklingen. Produktutvecklingens slutskede kan, av rättsäkerhetsskäl, betraktas som avslutat vid den tidpunkt då antingen marknadsgodkännande eller tillstånd söks eller då en anmälan som krävs innan en produkt släpps ut på unionsmarknaden för första gången görs eller, om varken godkännande, tillstånd eller anmälan krävs, vid den tidpunkt då en produkt som utvecklats genom användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser, för första gången släpps ut på unionsmarknaden. I vissa fall är det inte användaren som ansöker om marknadsgodkännande eller tillstånd eller som gör anmälan eller släpper ut produkten för första gången på unionsmarknaden. För att se till att deklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet på ett ändamålsenligt sätt omfattar alla åtgärder inom unionen som använder genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser, bör deklARATIONEN göras av den användare som säljer eller på annat sätt överlåter resultatet av användningen. En effektiv övervakning av användarnas efterlevnad inom unionen bör även omfatta fall där användandet har upphört inom unionen och resultaten har sålts eller på annat sätt förs ut utanför unionen utan att en produkt har släppts ut på unionsmarknaden.
- (10) De olika händelser som innebär att användaren i slutskedet av produktutvecklingen måste göra en deklARATION om tillbörlig aktsamhet är ömsesidigt uteslutande, varför en deklARATION endast bör lämnas en gång. Om slutskedet i produktutvecklingen nås innan en av dessa händelser inträffar bör deklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet göras innan den första händelsen inträffar.
- (11) De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra informationen i deklARATIONERNA om tillbörlig aktsamhet till förmedlingsinstitutionen i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EU) nr 511/2014. Om inget internationellt erkänt intyg om efterlevnad finns tillgängligt bör annan relevant information i enlighet med artikel 17.4 i Nagoyaprotokollet lämnas in i enlighet med artikel 4.3 b i förordning (EU) nr 511/2014. För att säkra att Nagoyaprotokollet och förmedlingsinstitutionen fungerar effektivt bör endast information som underlättar de behöriga nationella myndigheternas övervakning i enlighet med artikel 13.2 i Nagoyaprotokollet utbytas.

- (12) En deklARATION om tillbörlig aktsamhet krävs endast för genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör genetiska resurser som erhålls från en part i Nagoyaprotokollet som har antagit relevant lagstiftning eller rättsliga krav om tillträde och fördelning av nytta enligt artiklarna 6.1 och 7 i Nagoyaprotokollet.
- (13) Mot bakgrund av de nya åtgärder som införs är det lämpligt att göra en översyn av förordningen. I detta sammanhang kan de rapporter som avses i artikel 16.1 i förordning (EU) nr 511/2014 vara användbara och bör därför beaktas i förekommande fall.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för tillträde och fördelning av nytta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer närmare föreskrifter för genomförandet av artiklarna 5, 7 och 8 i förordning (EU) nr 511/2014 som avser registret över samlingar, övervakning av användarnas efterlevnad och bästa praxis.

Artikel 2

Register över samlingar

Det register över samlingar som upprättas av kommissionen enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 511/2014 ska för varje samling eller del av en samling innehålla följande information:

- (a) En registreringskod som tilldelas av kommissionen.
- (b) Namn för samlingen eller delen av en samling och kontaktuppgifter.
- (c) Namn och kontaktuppgifter för innehavaren av den berörda samlingen.
- (d) Uppgift om vilken kategori som samlingen eller delen av en samling tillhör.
- (e) En kort beskrivning av samlingen eller delen av en samling.
- (f) Eventuell länk till en databas.
- (g) Uppgift om den institution inom den behöriga myndigheten i medlemsstaten som har kontrollerat att samlingen kan fungera i enlighet med artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014.
- (h) Datum då samlingen fördes in i registret.
- (i) Eventuella andra identifieringsuppgifter.
- (j) Eventuellt datum för avregistrering.

Artikel 3

Ansökan om införande i registret och anmälan till kommissionen

1. En ansökan om införande av en samling eller en del av en samling i registret i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) nr 511/2014 ska innehålla den information som anges i bilaga I till denna förordning.

Efter det att en samling eller del av en samling har förts in i registret ska samlingsinnehavaren underrätta den behöriga myndigheten om alla väsentliga förändringar som påverkar samlingsens förmåga att uppfylla de kriterier som anges i artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014 och om eventuella ändringar av den information som tidigare lämnats på grundval av del A i bilaga I till denna förordning.

2. Om en sökande är medlem i ett nätverk av samlingar, får sökanden vid ansökan om införande av en samling eller en del av denna i registret underrätta de behöriga myndigheterna om eventuella andra samlingar eller delar av samlingar från samma nätverk som varit eller är föremål för en ansökan om införande i registret i en annan medlemsstat.

I de fall de behöriga myndigheterna har underrättats om sådana ansökningar ska dessa, vid kontrollen av den aktuella samlingen eller delar därav, överväga om det är lämpligt att utbyta information med de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där nätverket har lämnat in andra ansökningar.

3. I den kontroll som avses i artikel 5.2 i förordning (EU) nr 511/2014 får följande ingå:

- (a) Kontroller på plats.
- (b) Granskning av utvalda handlingar och register i en samling eller del därav, som är relevanta för att visa att artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014 efterlevs.
- (c) Undersökning av huruvida utvalda prover på genetiska resurser och tillhörande information om den berörda samlingen har dokumenterats i enlighet med artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014.
- (d) Undersökning av huruvida en samlingsinnehavare har kapacitet att konsekvent leverera genetiska resurser till tredje part för användande i enlighet med artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014.
- (e) Intervjuer med berörda personer, som samlingsinnehavaren, personal, externa kontrollanter och användare som förvärvar prov från samlingen.

4. När den behöriga myndigheten informerar kommissionen enligt artikel 5.2 i förordning (EU) nr 511/2014 ska den förse kommissionen med de uppgifter som lämnats in av samlingsinnehavaren på grundval av del A i bilaga I till denna förordning. Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen om eventuella efterföljande ändringar av dessa uppgifter..

Artikel 4

Kontroller av registrerade samlingar och korrigerande åtgärder

1. Den kontroll enligt artikel 5.4 i förordning (EU) nr 511/2014 som utförs av de behöriga myndigheterna ska vara effektiv, proportionerlig och kunna påvisa fall av bristande efterlevnad av artikel 5.3 i den förordningen. Kontrollen ska göras på grundval av en plan som ska ses över regelbundet och som tagits fram med hjälp av en riskbaserad metod. Planen bör innehålla bestämmelser om en miniminivå för kontroller och möjliggöra att en ändring av kontrollfrekvensen.

2. Om det finns välgrundade farhågor om att en samling eller en del av en samling som förts in i registret inte längre uppfyller de kriterier som anges i artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014, ska den behöriga myndigheten utföra kompletterande kontroller.

3. I de kontroller som avses i punkterna 1 och 2 får följande ingå:

- (a) Kontroller på plats.
- (b) Granskning av utvalda handlingar och register i en samling eller del därav, som är relevanta för att visa att artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014 efterlevs.
- (c) Undersökning av huruvida utvalda prover på genetiska resurser och tillhörande information har dokumenterats och levererats till tredje part för användning i enlighet med artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014.
- (d) Intervjuer med berörda personer, som samlingsinnehavaren, personal, externa kontrollanter och användare som förvärvar prov från samlingen.

4. Samlingsinnehavaren och dennas personal ska ge allt bistånd som krävs för att underlätta de kontroller som avses i punkterna 1, 2 och 3.

5. De korrigerande åtgärder och insatser som avses i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 511/2014 ska vara ändamålsenliga, proportionerliga och inriktas på de brister som, om inget görs, innebär att den registrerade samlingens förmåga att efterleva artikel 5.3 i den förordningen äventyras permanent. De korrigerande åtgärderna och insatserna får innebära att den berörda samlingsinnehavaren åläggs att införa ytterligare verktyg eller förbättrar förmågan att tillämpa befintliga verktyg. Samlingsinnehavaren ska rapportera till den behöriga myndigheten om genomförandet av de korrigerande åtgärderna och insatserna.

Artikel 5

Deklaration om tillbörlig aktsamhet vid tidpunkten för forskningsfinansiering

1. En mottagare av forskningsfinansiering för forskning som omfattar användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser ska lämna den deklARATION om tillbörlig aktsamhet som krävs enligt artikel 7.1 i förordning (EU) nr 511/2014 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där mottagaren är etablerad. Om mottagaren inte är etablerad i unionen, men forskningen bedrivs i unionen, ska deklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet göras till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där forskningen bedrivs.
2. DeklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet ska göras genom ingivande av ett ifyllt formulär enligt bilaga II. DeklARATIONEN ska göras efter det att den första delutbetalningen av forskningsfinansieringen har tagits emot och alla genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser som används i den forskning som finansieringen avser har tagits emot, men dock inte senare än den tidpunkt då slutrapporten lämnas in, eller, om en sådan rapport inte lämnas in, vid projektets slut. De nationella myndigheterna kan ytterligare specificera tidpunkten för när deklARATIONEN ska lämnas in.
3. Om ett och samma forskningsprojekt finansieras från mer än en källa eller omfattar mer än en mottagare får mottagaren eller mottagarna besluta att endast göra en deklARATION. DeklARATIONEN ska lämnas in av projektsamordnaren till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där projektsamordnaren är etablerad. Om projektsamordnaren inte är etablerad i unionen, men forskningen bedrivs i unionen, ska deklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet göras till den behöriga myndigheten i en av de medlemsstater där forskningen bedrivs.
4. Om den behöriga myndighet som tar emot den deklARATION som avses i punkterna 2 och 3 inte är ansvarig för dess översändande enligt artikel 7.3 i förordning (EU) nr 511/2014, ska myndigheten, utan omotiverade dröjsmål, vidarebefordra deklARATIONEN till den behöriga myndighet som ansvarar för översändandet.
5. För tillämpningen av denna artikel och bilaga II ska med *forskningsfinansiering* avses varje finansiellt bidrag som ges för forskning, oavsett om det kommer från kommersiella eller icke-kommersiella källor. Begreppet forskningsfinansiering omfattar inte privata eller offentliga enheters interna budgetresurser.

Artikel 6

Deklaration om tillbörlig aktsamhet i slutskedet av produktutvecklingen

1. En användare av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser ska lämna in en deklARATION om tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 511/2014 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där användaren är etablerad. DeklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet ska göras genom ingivande av ett ifyllt formulär enligt bilaga III till denna förordning.
2. DeklARATIONEN om tillbörlig aktsamhet ska endast lämnas in en gång, före den första av följande händelser:
  - (a) Ansökan om marknadsgodkännande eller tillstånd lämnas in för en produkt som utvecklats med hjälp av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser
  - (b) En anmälan som krävs innan en produkt släpps ut på unionsmarknaden för första gången lämnas in för en produkt som utvecklats genom användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
  - (c) En produkt som utvecklats genom användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser, och för vilken inget godkännande, tillstånd eller anmälan krävs, för första gången släpps ut på unionsmarknaden,
  - (d) Resultatet av användningen säljs eller på annat sätt överförs till en fysisk eller juridisk person inom unionen som avser att använda resultatet för en av de åtgärder som avses i leden a, b och c,
  - (e) Användningen inom unionen har avslutats och resultatet säljs eller på annat sätt överförs till en fysisk eller juridisk person utanför unionen.

3. För tillämpningen av denna artikel och bilaga III ska med *resultat av användningen* avses produkter, prekursorer eller föregångare till en produkt, delar av produkter som ska ingå i en slutlig produkt, arbetsskisser eller utformning, på grundval av vilka det är möjligt att inleda tillverkning och produktion utan ytterligare användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

4. För tillämpningen av denna artikel och bilaga III ska med *utsläppande på unionsmarknaden* avses första gången då en produkt som utvecklats med hjälp av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser tillgängliggörs på unionsmarknaden, varvid med tillgängliggörande menas varje form av leverans för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden inom ramen för kommersiell verksamhet, både mot betalning och kostnadsfritt. Begreppet utsläppande på marknaden omfattar inte förkommersiell prövning såsom klinisk prövning, fältförsök och testning av motståndskraft mot skadegörare och inte heller tillhandahållande av icke godkända läkemedel som behandlingsalternativ för enskilda patienter eller patientgrupper.

Artikel 7

Översändande av information

1. I enlighet med artikel 7.3 i förordning (EU) nr 511/2014 ska de behöriga myndigheterna, om inte uppgifterna är konfidentiella i den mening som avses i artikel 7.5 i förordning (EU) nr 511/2014, till förmedlingsinstitutionen översända den information som tas emot på grundval av del A i bilagorna II och III till denna förordning, utan onödigt dröjsmål och senast en månad efter det att informationen har tagits emot.

2. När viktig information, t.ex. om användaren, användningen, platsen för tillträde eller om den genetiska resursen, som krävs för offentliggörande hos förmedlingsinstitutionen, betraktas som konfidentiell ska de behöriga myndigheterna överväga om det istället är lämpligt att överföra informationen direkt till de behöriga nationella myndigheter som avses i artikel 13.2 i Nagoyaprotokollet.

3. De behöriga myndigheterna ska, i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EU) nr 511/2014, till kommissionen översända den information som de har tagit emot i enlighet med bilagorna II och III till denna förordning, utom om informationen är konfidentiell i den mening som avses i artikel 7.5 i förordning (EU) nr 511/2014.

4. I de fall då kommissionen inte kontinuerligt ges tillgång till informationen på elektronisk väg ska informationen översändas var sjätte månad, från och med den 9 november 2016.

Artikel 8

Ansökan om erkännande som bästa praxis

1. Ansökningar enligt artikel 8.1 i förordning (EU) nr 511/2014 ska lämnas till kommissionen och ska innehålla den information och det underlag som anges i bilaga IV till denna förordning.

2. En berörd part som inte företräder användarna, men som deltar ifråga om tillträde till, insamling, överföring eller kommersialisering av genetiska resurser eller ifråga om utveckling av åtgärder eller strategier rörande genetiska resurser, ska tillsammans med ansökan lämna in information enligt bilaga IV till denna förordning, om det legitima intresse parten har av att utveckla och övervaka en kombination av förfaranden, verktyg eller mekanismer, vilka om de tillämpas effektivt av en användare, innebär att användaren kan uppfylla skyldigheterna enligt artiklarna 4 och 7 i förordning (EU) nr 511/2014.

3. Kommissionen ska sända en kopia av ansökan och underlaget till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater.

4. De behöriga myndigheterna får lämna synpunkter rörande en ansökan till kommissionen inom två månader efter det att myndigheterna tar emot de handlingar som avses i punkt 3.

5. Kommissionen ska bekräfta mottagandet av ansökan och inom 20 arbetsdagar från dagen för mottagandet tilldela sökanden ett referensnummer.

Kommissionen ska meddela den sökande en ungefärlig tidsgräns inom vilken ett beslut om ansökan kommer att fattas.

Kommissionen ska underrätta den sökande om kompletterande information eller dokumentation krävs för dess bedömning av ansökan.

6. Sökanden ska förse kommissionen med all kompletterande information och dokumentation som begärs utan onödigt dröjsmål.
7. Kommissionen ska sända en kopia av de handlingar som avses i punkt 6 till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater.
8. De behöriga myndigheterna får inkomma med synpunkter till kommissionen avseende den information och dokumentation som avses i punkt 6 inom två månader efter det att de har tagit emot en kopia av handlingarna ifråga.
9. Kommissionen ska informera den sökande varje gång som kommissionen ändrar den ungefärliga tidsgränsen för när beslut om ansökan kommer att fattas på grund av att det krävs kompletterande information eller handlingar för bedömningen av ansökan.

Kommissionen ska minst var sjätte månad skriftligen informera den sökande om hur bedömningen av ansökan fortskrider.

Artikel 9

Erkännande och återkallande av erkännande som bästa praxis

1. Om kommissionen beslutar att bevilja erkännande som bästa praxis enligt artikel 8.2 i förordning (EU) nr 511/2014 eller att återkalla erkännandet som bästa praxis enligt artikel 8.5 i den förordningen ska kommissionen informera sammanslutningen av användare, andra berörda parter och medlemsstaternas behöriga myndigheter om detta, utan onödigt dröjsmål.
2. Kommissionen ska motivera sina beslut om erkännande som bästa praxis eller om återkallande av ett erkännande som bästa praxis och ska offentliggöra sådana beslut i det register som upprättas enligt artikel 8.6 i förordning (EU) nr 511/2014.

Artikel 10

Information om efterföljande ändringar av en bästa praxis

1. Om kommissionen får information i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 511/2014 om ändringar eller uppdateringar av en erkänd bästa praxis, ska kommissionen översända en kopia av informationen till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater.
2. De behöriga myndigheterna får inkomma med synpunkter till kommissionen avseende ändringarna och uppdateringarna inom två månader efter det att de har tagit emot informationen ifråga.
3. Kommissionen ska, med hänsyn tagen till de synpunkter som avses i punkt 2 i denna artikel, bedöma huruvida den ändrade eller uppdaterade kombinationen av förfaranden, verktyg eller mekanismer fortfarande innebär att användaren kan uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 7 i förordning (EU) nr 511/2014.
4. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om all information som framkommer vid de kontroller som utförs enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 511/2014 och som visar på bristande efterlevnad av artiklarna 4 och 7 i den förordningen, vilket eventuellt kan tyda på brister i den aktuella bästa praxisen.

Artikel 11

Brister i bästa praxis

1. Om kommissionen får styrkt information om att en användare som tillämpar en bästa praxis gör sig skyldig till upprepad eller väsentlig bristande efterlevnad av artiklarna 4 och 7 i förordning (EU) nr 511/2014, ska kommissionen begära att sammanslutningen av användare eller andra berörda parter inkommer med synpunkter beträffande den påstådda bristande efterlevnaden och om dessa fall tyder på brister i den bästa praxisen.

2. Om sammanslutningen av användare eller andra berörda parter lämnar synpunkter, ska detta göras inom tre månader.
3. Kommissionen ska granska synpunkterna och eventuellt underlag och sända kopior därav till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater.
4. De behöriga myndigheterna får inkomma med synpunkter till kommissionen avseende synpunkterna och underlaget inom två månader efter det att de har tagit emot en kopia av handlingarna ifråga.
5. När kommissionen i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EU) nr 511/201 undersöker möjliga brister i bästa praxis och eventuell bristande efterlevnad av skyldigheterna enligt artiklarna 4 och 7 i den förordningen, ska den berörda sammanslutningen av användare och andra berörda parter som är föremål för undersökningen samarbeta med kommissionen och bistå den i dess arbete. Om en sammanslutning av användare eller andra berörda parter som är föremål för undersökning underlåter att göra detta kan kommissionen utan ytterligare överväganden återkalla erkännandet som bästa praxis.
6. Resultaten av kommissionens undersökning ska vara avgörande och ska omfatta korrigerande åtgärder som ska vidtas av sammanslutningen av användare eller andra berörda parter. Undersökningen kan också resultera i ett beslut om återkallande av erkännandet som bästa praxis.

Artikel 12

Översyn

Kommissionen ska göra en översyn av hur denna förordning fungerar och av dess effektivitet med hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen och med tanke på eventuell revidering av förordningen. En sådan översyn bör beakta effekterna av denna förordning på mikroföretag, små och medelstora företag, offentliga forskningsinstitutioner och särskilda sektorer, liksom relevant utveckling på internationell nivå, i synnerhet vad gäller förmedlingsinstitutionen.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 oktober 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA I

Information som ska bifogas ansökan om införande i registret över samlingar enligt artikel 3.1

DEL A

Information som ska föras in i registret

Enligt artikel 3.1 ska följande information bifogas ansökan om införande i registret över samlingar:

1. Information om samlingsinnehavaren (namn, typ av organisation, adress, e-postadress, telefonnummer).
2. Information om huruvida ansökan gäller en samling eller en del av en samling.
3. Information om samlingen eller relevant del därav (namn, identifiering (kod/nummer)), adress, eventuell webbplats, eventuell länk till samlingens onlinedatabas över genetiska resurser).
4. En kortfattad beskrivning av samlingen eller delen därav.

Om endast del av en samling ska föras in i registret bör uppgifter anges om vilken eller vilka delar det är fråga om och om dess eller deras särdrag.

5. Samlingskategori.

Ansökan bör innehålla information om vilken kategori som samlingen eller delen därav tillhör.

Förteckning över kategorier

		Specifikation					
		Hela exemplar ⁽¹⁾	Delar				
			Frön, sexuella sporer eller embryon	Köns-celler ♀ ♂	Somatiska celler	Nukleinsyror	Andra delar ⁽²⁾
Djur	Ryggradsdjur						
	Ryggradslösa djur						
Växter							
Alger							
Protister							
Svampar							
Bakterier							
Arkéer							
Virus							
Andra grupper ⁽³⁾							

Anmärkningar

⁽¹⁾ Om ingen särskild del av ett exemplar avses, fyll i relevant ruta under *Hela exemplar*.

⁽²⁾ *Andra delar* omfattar asexuellt reproducerbara delar och strukturer för vegetativ förökning, som stammar, sticklingar, rotknölar och underjordiska stamutlöpare.

⁽³⁾ *Andra grupperingar* omfattar slemsvampar, etc.

DEL B

Bevis för att samlingen eller relevant del därav kan uppfylla kraven i artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014

Valfria delar av följande dokumentation kan fogas till (eller hänvisas till med en länk i) ansökan, som bevis för att samlingen eller den relevanta delen därav kan uppfylla kraven i artikel 5.3 i förordning (EU) nr 511/2014:

- Uppförandekoder, riktlinjer eller nationella eller internationella standarder som utvecklats av sammanslutningar eller organisationer, och som tillämpas för samlingen ifråga, samt information om vilka instrument samlingen använder för tillämpningen av uppförandekoderna, riktlinjerna eller standarderna.
- Relevanta principer, riktlinjer, uppförandekoder och manualer för förfaranden, som utvecklats för och tillämpas inom samlingen och eventuella kompletterande instrument för tillämpningen av dessa.
- Intyg avseende samlingen som utfärdats i enlighet med relevanta nationella eller internationella system.
- Information om huruvida samlingen ingår i något internationellt nätverk för samlingar, och om partner i andra medlemsstater har anmält sina samlingar för införande samlingsregistret (frivillig uppgift).
- Annan relevant dokumentation.

BILAGA II

Formulär för den deklaration om tillbörlig aktsamhet som ska lämnas in vid tidpunkten för forskningsfinansiering enligt artikel 5.2

DEL A

Information som ska översändas till ABS Clearing House enligt artikel 7.3 i förordning (EU) nr 511/2014

Om informationen ifråga är konfidentiell i den mening som avses i artikel 7.5 i förordning (EU) nr 511/2014 ska denna ändå anges här, varefter konfidentialitetsrutan ska kryssas i och skälen till varför konfidentialiteten är motiverad anges i slutet av denna bilaga.

Om du markerat grundläggande information som konfidentiell (t.ex. informationen om de genetiska resurserna eller den traditionella kunskapen därom, om tillträdesplatsen eller om typen av användning) och uppgifterna därför inte kan offentliggöras på webbsidan för ABS Clearing House kommer informationen inte att delas med ABS Clearing House, men kan komma att förmedlas direkt till de behöriga myndigheterna i ursprungslandet.

Minst en deklaration krävs per bidrag, dvs. om det finns flera mottagare av ett och samma bidrag kan dessa välja att antingen lämna in enskilda deklarationer eller en gemensam deklaration via projektsamordnaren.

Denna deklaration avser användning av följande:

Kryssa i lämplig ruta eller lämpliga rutor:

Genetiska resurser

Traditionell kunskap som rör genetiska resurser

1. Forskningens ändamål eller bidragets identifieringskod:

Konfidentiellt

2. Mottagaren eller mottagarna av forskningsfinansiering, inklusive kontaktuppgifter:

Namn:

Adress:

E-postadress:

Tfn:

Eventuell webbplats:

3. Information om visande av tillbörlig aktsamhet:

- (a) Ett internationellt erkänt intyg om efterlevnad (i) har utfärdats för mig eller min organisations tillträde eller (ii) innehåller villkoren för tillträdet till denna genetiska resurs eller dessa genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

Om denna ruta kryssas i, ange den unika identifieringskoden eller identifieringsnumret för det internationellt erkända intyget om efterlevnad:

Gå till punkt 1 i del B.

(b) Om rutan i punkt a inte kryssats i, ange följande information:

(i) Plats för tillträde:

Konfidentiellt

- (ii) Beskrivning av de genetiska resurserna eller den traditionella kunskapen som rör genetiska resurser som används. Eventuell unik identifieringskod eller identifieringsnummer.

Konfidentiellt

- (iii) Eventuellt identifieringskod eller identifieringsnummer för tillträdestillstånd ⁽¹⁾ eller motsvarande.

Konfidentiellt

Gå till punkt 2 i del B.

DEL B

Information som inte ska översändas till ABS Clearing House

1. Jag försäkrar att jag kommer att bevara en kopia av det internationellt erkända intyget om efterlevnad och överföra denna till efterföljande användare samt information om innehållet i de ömsesidigt överenskomna villkor som är relevanta för efterföljande användare.

Se punkt 3.

2. Jag försäkrar att jag innehar information om följande, vilken jag kommer att bevara och överföra till efterföljande användare:

(a) Datum för tillträde.

(b) Person eller organisation som har beviljat eventuellt förhandsgodkännande.

(c) Person eller organisation som har beviljats eventuellt förhandsgodkännande, i de fall detta inte beviljats direkt till mig eller min organisation.

(d) Eventuella ömsesidigt överenskomna villkor.

(e) Den källa från vilken jag eller min organisation har erhållit genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

(f) Uppgift om eventuella rättigheter och skyldigheter vad gäller tillträde och fördelning av nyttan, och om eventuell avsaknad av sådana rättigheter och skyldigheter, inbegripet rättigheter och skyldigheter som gäller efterföljande ansökningar och kommersialisering.

3. Om den genetiska resursen eller de genetiska resurserna har erhållits från en registrerad samling, ange samlingen registreringskod:

4. Forskningsfinansieringen kommer från följande källor:

Privat källa

Offentlig källa

5. Den eller de medlemsstater i vilka forskningen som använder genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser äger rum eller har ägt rum.

Konfidentialitet

Om du har angett att viss information är konfidentiell i den mening som avses i artikel 7.5 i förordning (EU) nr 511/2014, ange skälen för detta för var och en av de konfidentiella uppgifterna:

Datum:

Ort:

Underskrift ⁽²⁾:

_____

⁽¹⁾ Bevis för att beslut har fattats om att bevilja förhandsgodkännande eller godkännande för tillträde till genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

⁽²⁾ Finansieringsmottagarens underskrift eller underskrift av de individuellt ansvariga personerna inom forskningsinstitutionen.

BILAGA III

Formulärför den deklARATION om tillbörlig aktsamhet som ska lämnas in i slutskedet av produktutvecklingen enligt artikel 6.1

DEL A

Information som ska översändas till ABS Clearing House enligt artikel 7.3 i förordning (EU) nr 511/2014

Om informationen ifråga är konfidentiell i den mening som avses i artikel 7.5 i förordning (EU) nr 511/2014 ska denna ändå anges här, varefter konfidentialitetsrutan ska kryssas i och skälen till varför konfidentialiteten är motiverad anges i slutet av denna bilaga.

Om du markerat grundläggande information som konfidentiell (t.ex. informationen om de genetiska resurserna eller den traditionella kunskapen därom, om tillträdesplatsen eller om typen av användning) och uppgifterna därför inte kan offentliggöras på webbsidan för ABS Clearing House kommer informationen inte delas med ABS Clearing House, men kan komma att förmedlas direkt till de behöriga myndigheterna i ursprungslandet.

Om användningen har omfattat mer än en genetisk resurs eller traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser, ange relevant information för varje genetisk resurs eller traditionell kunskap som använts.

Jag försäkrar att jag har uppfyllt mina skyldigheter enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 511/2014. Denna deklARATION avser användning av följande:

Kryssa i lämplig ruta eller lämpliga rutor enligt följande:

Genetiska resurser

Traditionell kunskap som rör genetiska resurser

1. Produktens namn eller beskrivning av resultatet av användningen ⁽¹⁾ eller beskrivning av följderna av användningen ⁽²⁾:

Konfidentiellt

2. Användarens kontaktuppgifter:

Namn:

Adress:

E-postadress:

Tfn:

Eventuell webbplats:

3. DeklARATIONEN görs med anledning av följande händelse:

Kryssa i lämplig ruta:

(a) När ansökan om marknadsgodkännande eller tillstånd lämnas in för en produkt som utvecklats med hjälp av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

(b) När en anmälan som krävs före det första utsläppandet på unionsmarknaden görs för en produkt som utvecklats med hjälp av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

⁽¹⁾ Med resultat av användningen av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser avses produkter, prekursorer eller föregångare till en produkt, delar av produkter som ska ingå i en slutlig produkt arbetsskisser eller utformning, på grundval av vilka det är möjligt att inleda tillverkning och produktion utan ytterligare användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

⁽²⁾ Om användningen inom unionen har avslutats och resultatet säljs eller på annat sätt överförs till en fysisk eller juridisk person utanför unionen.

- (c) När en produkt som utvecklats med hjälp av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser och för vilken inget marknadsgodkännande, tillstånd eller anmälan krävs, för första gången släpps ut på unionsmarknaden.
- (d) När resultatet av användningen säljs eller på annat sätt överförs till en fysisk eller juridisk person inom unionen som avser att använda resultatet för en av de verksamheter som avses i leden a, b och c.
- (e) När användningen inom unionen har avslutats och resultatet säljs eller på annat sätt överförs till en fysisk eller juridisk person utanför unionen.

4. Information om visande av tillbörlig aktsamhet:

- (a) Ett internationellt erkänt intyg om efterlevnad (i) har utfärdats för mig eller min organisations tillträde eller (ii) innehåller villkoren för tillträdet till denna genetiska resurs eller dessa genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

Om denna ruta kryssas i, ange den unika identifieringskoden eller identifieringsnumret för det internationellt erkända intyget om efterlevnad:

Gå till punkt 2 i del B.

- (b) Om rutan i punkt a inte kryssas i, ange följande information:

(i) Plats för tillträde:

Konfidentiellt

(ii) Beskrivning av den genetiska resursen eller den traditionella kunskapen som rör genetiska resurser som används eller den eventuella unika identifieringskoden eller identifieringsnumret.

Konfidentiellt

(iii) Datum för tillträde:

Konfidentiellt

(iv) Eventuellt identifieringskod eller identifieringsnummer för tillträdestillstånd ⁽¹⁾ eller motsvarande.

Konfidentiellt

(v) Person eller organisation som har beviljat förhandsgodkännande:

Konfidentiellt

(vi) Person eller organisation som har beviljats förhandsgodkännande:

Konfidentiellt

(vii) Omfattas användningen av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser av ömsesidigt överenskomna villkor?

Ja

Nej

Konfidentiellt

Gå till punkt 1 i del B.

⁽¹⁾ Bevis för att beslut har fattats om att bevilja förhandsgodkännande eller godkännandeför tillträde till genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

DEL B

Information som inte ska översändas till ABS Clearing House

1. Information om visande av tillbörlig aktsamhet:

(a) Direkt källa för de genetiska resurserna eller den aktuella traditionella kunskapen som rör genetiska resurser.

(b) Innehåller de ömsesidigt överenskomna villkoren bestämmelser som innebär en begränsning av användningen av de genetiska resurserna eller den traditionella kunskapen som rör genetiska resurser, till exempel att syftet måste vara icke-kommersiellt?

Ja Nej Ej tillämpligt

(c) Innehåller de ömsesidigt överenskomna villkoren rättigheter och skyldigheter som avser senare tillämpning och saluföring?

Ja Nej Ej tillämpligt

2. Om de genetiska resurserna har erhållits från en registrerad samling, ange samlingens registreringskod:

3. Om du tillämpar en bästa praxis som är erkänd enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 511/2014, ange registreringsnumret:

4. Vilken av följande kategorier stämmer bäst in på din produkt (frivillig uppgift)?

(a) Kosmetiska produkter

(b) Läkemedel

(c) Livsmedel och drycker

(d) Biologisk bekämpning

(e) Växtförädling

(f) Djuravel

(g) Annan, ange vilken:

5. Den eller de medlemsstater i vilka användningen av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser har ägt rum.

6. Den eller de medlemsstater i vilka produkten ska släppas ut på marknaden i enlighet med förfarandet för godkännande för försäljning, tillstånd eller anmälan som avses i artikel 6.2 a och b i kommissionens förordning (EU) 2015/1866 eller ska släppas ut på marknaden i enlighet med artikel 6.2 c i den förordningen.

Konfidentialitet

Om du har angett att viss information är konfidentiell i den mening som avses i artikel 7.5 i förordning (EU) nr 511/2014, ange skälen för detta för var och en av de konfidentiella uppgifterna:

Datum:

Ort:

Underskrift (!):

(!) Underskrift av den person som är juridiskt ansvarig för slutskedet i produktutvecklingen.

BILAGA IV

Information som ska bifogas ansökan om erkännande som bästa praxis enligt artikel 8.1

Enligt artikel 8.1 ska följande information bifogas ansökan om erkännande som bästa praxis:

1. Information om huruvida ansökan görs på uppdrag av en sammanslutning av användare eller andra berörda parter.
2. Kontaktuppgifter till sammanslutningen av användare eller andra berörda parter (namn, adress, e-postadress och eventuell webbplats).
3. Om ansökan kommer från en sammanslutning av användare ska följande information lämnas:
  - (a) Bevis för att sammanslutningen har inrättats i enlighet med de krav som gäller i den medlemsstat där sökanden är etablerad:
  - (b) Beskrivning av hur sammanslutningen är organiserad och strukturerad.
4. Om ansökan kommer från andra berörda parter ska skälen för dessas legitima intresse i frågor som behandlas i förordning (EU) 511/2014 styrkas.
5. Informationen bör beskriva på vilket sätt sökanden är involverad i utarbetandet av åtgärder och strategier avseende genetiska resurser eller på vilket sätt sökanden har tillträde till, samlar in, överför eller kommersialiserar genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
6. Beskrivning av den kombination av förfaranden, verktyg och mekanismer som sökanden utarbetat, och som vid effektiv tillämpning gör det möjligt för användarna att uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 4 och 7 i förordning (EU) nr 511/2014.
7. Beskrivning av hur de förfaranden, verktyg och mekanismer som avses i punkt 6 kommer att övervakas.
8. Information om i vilken medlemsstat eller vilka medlemsstater som sökanden är etablerad och bedriver verksamhet.
9. Information om i vilken medlemsstat eller vilka medlemsstater som de användare som tillämpar den bästa praxis som övervakas av den aktuella sammanslutningen eller de aktuella berörda parterna är verksamma.

Förteckning över bevismaterial enligt punkterna 5 och 6:

- (a) En förteckning över relevant personal som arbetar för den ansökande organisationen eller för eventuella underleverantörer, men en beskrivning av personalens uppgifter vad gäller utveckling och övervakning av bästa praxis.
- (b) En försäkran om att det inte föreligger några intressekonflikter vad gäller sökandens och eventuella underleverantörers arbete med att utveckla och övervaka kombinationen av förfaranden, verktyg och mekanismer ⁽¹⁾.
- (c) En beskrivning av de eventuella uppgifter som lagts ut på underleverantörer avseende utveckling av bästa praxis eller avseende övervakning av sådana förfaranden eller en kombination av dessa.

⁽¹⁾ Det faktum att användarna har erlagt avgifter och frivilliga bidrag till en sammanslutning ska inte anses utgöra någon intressekonflikt.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1867
av den 19 oktober 2015
om ändring av förordning (EG) nr 494/2002 vad gäller landningsskyldigheten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer ⁽¹⁾, särskilt artikel 48, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽²⁾ fastställs att ett av målen för den gemensamma fiskeripolitiken är att utkasten gradvis ska upphöra genom att det införs en landningsskyldighet för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar.
- (2) Enligt artikel 15.1 c i förordning (EU) nr 1380/2013 ska landningsskyldighet tillämpas på kummel från och med den 1 januari 2016 för fiske som definieras av arten.
- (3) Vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 494/2002 ⁽³⁾ strider mot landningsskyldigheten, eftersom de innebär att fiskare åläggs att kasta kummel överbord om vissa gränser avseende fångstens sammansättning överskrids.
- (4) Dessa bestämmelserna i förordning (EG) nr 494/2002 bör därför ändras genom att det krävs att alla oavsiktliga fångster av kummel ska landas och räknas av mot kvoter.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 494/2002 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas som artikel 1a:

"Artikel 1a

I denna förordning avses med *oavsiktliga fångster* oförutsedda fångster av marina organismer som enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ^(*) ska landas och räknas av mot kvoter antingen på grund av att de är mindre än den minsta referensstorleken för bevarande eller på grund av att mängden av dessa är större än vad som är tillåtet enligt bestämmelserna om fångstsammansättning och bifångst.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22)."

⁽¹⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 494/2002 av den 19 mars 2002 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i Ices-delområden III, IV, V, VI och VII samt i Ices-områden VIII a, b, d och e (EGT L 77, 20.3.2002, s. 8).

2. I artikel 2 ska följande punkt 3 läggas till:

”3. Punkt 1 ska inte tillämpas på oavsiktliga fångster av kummel som omfattas av landningsskyldigheten i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013. Dessa oavsiktliga fångster ska landas och räknas av mot kvoterna.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1868**av den 19 oktober 2015****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2015.

*På kommissionens vägnar**För ordföranden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	40,0
	MA	124,3
	MK	46,1
	TR	95,4
	ZZ	76,5
0707 00 05	AL	38,5
	TR	116,7
	ZZ	77,6
0709 93 10	TR	148,5
	ZZ	148,5
0805 50 10	AR	145,5
	CL	149,0
	TR	110,5
	UY	72,3
	ZA	146,4
	ZZ	124,7
	BR	267,9
0806 10 10	EG	194,4
	MK	95,6
	TR	168,4
	ZZ	181,6
	AR	122,1
	CL	106,6
0808 10 80	MK	23,1
	NZ	159,2
	US	120,3
	ZA	155,1
	ZZ	114,4
	TR	131,8
	XS	96,6
	ZZ	114,2
0808 30 90	TR	131,8
	XS	96,6
	ZZ	114,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2015/1869

av den 6 oktober 2015

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Belgien – EGF/2015/003 BE/Ford Genk)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.4,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, särskilt punkt 13,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Målet med Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) är att stödja arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln beroende på globaliseringen, till följd av en fortsatt global finansiell och ekonomisk kris, eller till följd av en ny global finansiell och ekonomisk kris, och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Det högsta årliga beloppet för fonden får i enlighet med artikel 12 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ inte överskrida 150 miljoner EUR (i 2011 års priser).
- (3) Den 24 mars 2015 lämnade Belgien in ansökan EGF/2015/003 BE/Ford Genk om ekonomiskt stöd från fonden, efter upphörande av verksamhet och uppsägningar vid Ford Genk och vid elva underleverantörer och producenter i efterföljande produktionsled. Ansökan kompletterades med ytterligare information i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 1309/2013. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet från fonden som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 1309/2013.
- (4) Fonden bör därför utnyttjas för att tillhandahålla det ekonomiska stöd på 6 268 564 EUR som Belgien ansökt om.
- (5) För att minimera den tid det tar att bevilja stöd från fonden bör detta beslut tillämpas från och med den dag då det antas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 6 268 564 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2015.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 6 oktober 2015.

Utfärdat i Strasbourg den 6 oktober 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2015/1870**av den 6 oktober 2015****om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Italien – EGF/2015/004 IT/Alitalia)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.4,med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, särskilt punkt 13,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Målet med Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) är att stödja arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln beroende på globaliseringen, till följd av en fortsatt global finansiell och ekonomisk kris, eller till följd av en ny global finansiell och ekonomisk kris, och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Det högsta årliga beloppet för fonden får i enlighet med artikel 12 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ inte överskrida 150 miljoner EUR (i 2011 års priser).
- (3) De italienska myndigheterna lämnade, efter uppsägningar vid Gruppo Alitalia ⁽⁴⁾ i Italien, den 24 mars 2015 in ansökan EGF/2015/004 IT/Alitalia om ekonomiskt stöd från fonden. Ansökan kompletterades med ytterligare information i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 1309/2013. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet från fonden som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 1309/2013.
- (4) Fonden bör därför utnyttjas för att tillhandahålla det ekonomiska stöd på 1 414 848 EUR som Italien ansökt om.
- (5) För att minimera den tid det tar att bevilja stöd från fonden bör detta beslut tillämpas från och med den dag då det antas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 1 414 848 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2015.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).⁽⁴⁾ Alitalia Compagnia Aerea Italiana SpA och Air One SpA (CAI First SpA, CAI Second SpA och Alitalia Loyalty).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 6 oktober 2015.

Utfärdat i Strasbourg den 6 oktober 2015.

På Europaparlamentets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

På rådets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2015/1871**av den 6 oktober 2015****om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Tyskland – EGF/2015/002 DE/Adam Opel)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.4,med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, särskilt punkt 13,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Målet med Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter är att stödja arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln beroende på globaliseringen, till följd av en fortsatt global finansiell och ekonomisk kris, eller till följd av en ny global finansiell och ekonomisk kris, och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Det högsta årliga beloppet för fonden får i enlighet med artikel 12 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ inte överskrida 150 miljoner EUR (i 2011 års priser).
- (3) Den 26 februari 2015 lämnade Tyskland in ansökan EGF/2015/002 DE/Adam Opel om ekonomiskt stöd från fonden, efter att arbetstagare hade sagts upp vid Adam Opel AG och en underleverantör i Tyskland. Ansökan kompletterades med ytterligare information i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 1309/2013. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet från fonden som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 1309/2013.
- (4) Fonden bör därför utnyttjas för att tillhandahålla det ekonomiska stöd på 6 958 623 EUR som Tyskland ansökt om.
- (5) För att minimera den tid det tar att bevilja stöd från fonden bör detta beslut tillämpas från och med den dag då det antas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 6 958 623 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2015.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 6 oktober 2015.

Utfärdat i Strasbourg den 6 oktober 2015.

På Europaparlamentets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

På rådets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2015/1872**av den 6 oktober 2015****om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3.med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, särskilt punkt 11,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens solidaritetsfond (nedan kallad *fonden*) syftar till att ge unionen möjlighet att snabbt, effektivt och flexibelt vidta åtgärder i nödsituationer och att visa solidaritet med befolkningen i katastrofdrabbade regioner.
- (2) Det högsta årliga beloppet för fonden får i enlighet med artikel 10 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ inte överskrida 500 miljoner euro (i 2011 års priser).
- (3) Bulgarien har lämnat in en ansökan om att ta fonden i anspråk till följd av svåra vinterklimatförhållanden.
- (4) Grekland har lämnat in två ansökningar om att ta fonden i anspråk till följd av översvämningar.
- (5) Kommissionen har bedömt att ansökningarna uppfyller de villkor för stöd från fonden som fastställs i förordning (EG) nr 2012/2002.
- (6) Fonden bör därför tas i anspråk för att tillhandahålla ett ekonomiskt stöd på totalt 16 274 765 euro med avseende på de ansökningar som lämnats in av Bulgarien och Grekland.
- (7) Det finns möjlighet att omfördela anslag i enlighet med den andra meningen i punkt 11 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013. Anslagen för förskott för budgetåret 2015 har använts i mycket begränsad utsträckning för de tre ansökningar som detta beslut avser, och för vilka det återstår att betala 14 647 288 euro. Följaktligen kommer hela beloppet för utnyttjandet att finansieras genom omfördelning av tillgängliga anslag för förskott i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2015, och inga ytterligare anslag krävs.
- (8) För att minimera den tid det tar att ta fonden i anspråk, bör detta beslut tillämpas från och med den dag då det antas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom ramen för Europeiska unionens allmänna budget för 2015 ska Europeiska unionens solidaritetsfond belastas med 16 274 765 euro i åtagande- och betalningsbemyndiganden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EGT L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Det fulla beloppet av detta ianspråktagande ska finansieras av de anslag som mobiliserats genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/422 ⁽¹⁾ för betalning av förskott i unionens budget för budgetåret 2015, tillgängliga för utnyttjande under budgetpost 13 06 01. Det belopp som är tillgängligt under denna budgetpost för förskott ska minskas i motsvarande grad.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 6 oktober 2015.

Utfärdat i Strasbourg den 6 oktober 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/422 av den 17 december 2014 om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EUT L 68, 13.3.2015, s. 47).

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/1873**av den 8 oktober 2015****om att underställa 4-metyl-5-(4-metylfenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR) och 1-cyklohexyl-4-(1,2-difenyletyl)piperazin (MT-45) kontrollåtgärder**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) En riskbedömningsrapport om det nya psykoaktiva ämnet 4-metyl-5-(4-metylfenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR) har utarbetats i enlighet med artikel 6 i beslut 2005/387/RIF vid ett extra sammanträde i den utvidgade vetenskapliga kommittén vid Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN). Rapporten lades fram för kommissionen och rådet den 19 september 2014.
- (2) 4,4'-DMAR är ett syntetiskt substituerat oxazolinderivat. Det är ett derivat av aminorex och 4-metylaminorex (4-MAR), två syntetiska stimulerande medel som omfattas av kontroll enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen.
- (3) 4,4'-DMAR har funnits på narkotikamarknaden i unionen åtminstone sedan december 2012 och anmäldes till systemet för tidig varning i december 2012. Nio medlemsstater har rapporterat att ämnet påträffats vid beslagtaganden, främst i form av vitt eller färgat pulver och tablettor samt biologiska och insamlade prover.
- (4) 4,4'-DMAR dök först upp på marknaden för nya psykoaktiva ämnen som en *forskningskemikalie* som såldes av återförsäljare på internet och det är nu tillgängligt på gatan. Ämnet 4,4'-DMAR säljs och används som ett ämne i sig, men det har också vilseledande sålts på den illegala marknaden som ecstasy och amfetamin.
- (5) Det har rapporterats 31 dödsfall relaterade till 4,4'-DMAR i tre medlemsstater under perioden juni 2013 till juni 2014. I de flesta fall var det 4,4'-DMAR som orsakade dödsfallet eller som tillsammans med andra ämnen sannolikt bidrog till döden. En medlemsstat har rapporterat ett fall av förgiftning utan dödlig utgång.
- (6) Det saknas studier av toxiciteten hos 4,4'-DMAR.
- (7) Det finns inga prevalensdata om användningen av 4,4'-DMAR. Tillgängliga uppgifter tyder dock på att ämnet inte har använts i särskilt stor utsträckning. Information från fall som lett till döden tyder också på att användare omedvetet har intagit 4,4'-DMAR, när de eftersökte andra stimulerande medel.
- (8) Inblandningen av organiserad brottslighet är begränsad vid framställning av, distribution av, olaglig handel med samt tillhandahållande av 4,4'-DMAR inom unionen. Det är inte känt vilka kemiska prekursorer och syntetiska metoder som används för att tillverka 4,4'-DMAR.
- (9) 4,4'-DMAR finns inte med på förteckningen över ämnen som omfattas av kontroll enligt FN:s allmänna narkotikakonvention från 1961 eller i 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen. Någon bedömning enligt FN:s system har inte gjorts och håller inte på att göras och det finns inte heller några planer på en sådan bedömning.
- (10) 4,4'-DMAR har inte någon etablerad eller bekräftad användning som humanläkemedel eller veterinärmedicinskt läkemedel i unionen. Bortsett från dess användning i analytiska referensmaterial och inom vetenskaplig forskning om dess kemiska, farmakologiska och toxikologiska egenskaper finns det inget som tyder på att det används för andra ändamål.

⁽¹⁾ EUTL 127, 20.5.2005, s. 32.

- (11) Det framgår av riskbedömningsrapporten att det bara finns begränsade vetenskapliga uppgifter tillgängliga om 4,4'-DMAR och att ytterligare forskning behövs för att fastställa dess hälsorisker och sociala risker. De uppgifter och den information som för närvarande finns att tillgå utgör dock tillräckliga skäl för att underställa 4,4'-DMAR kontrollåtgärder i hela unionen. 4,4'-DMAR bör underställas kontrollåtgärder på grund av de hälsorisker som intag av det utgör, vilka har dokumenterats genom att det har påträffats i samband med flera dödsfall, på grund av att det kan intas utan att användaren är medveten om det och på grund av att det saknar medicinskt värde.
- (12) Eftersom tre medlemsstater kontrollerar 4,4'-DMAR enligt nationell lagstiftning i överensstämmelse med förpliktelserna enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen och fem medlemsstater använder andra rättsliga åtgärder för att kontrollera ämnet, skulle man genom att underställa det kontrollåtgärder hela unionen bidra till att undvika uppkomsten av hinder vid gränsöverskridande brottsbekämpning och rättsligt samarbete och skydda mot de risker som dess tillgänglighet och användning kan medföra.
- (13) En riskbedömningsrapport om det nya psykoaktiva ämnet 1-cyklohexyl-4-(1,2-difenyletyl)piperazin (MT-45) utarbetades i enlighet med artikel 6.2, 6.3 och 6.4 i beslut 2005/387/RIF vid ett extra sammanträde med den utvidgade vetenskapliga kommittén vid ECNN och lades sedan fram för kommissionen och rådet den 6 oktober 2014.
- (14) MT-45 är ett *N,N'*-disubstituerat piperazin, med en cyklohexanring bunden till piperazinringens ena kväveatom och en 1,2-difenyletyl-del bunden till den andra kväveatomen. MT-45 är ett av flera 1-(1,2-difenyletyl)piperazin-analgetika som togs fram i början av 1970-talet.
- (15) MT-45 har funnits på narkotikamarknaden i unionen sedan oktober 2013, där det saluförs som *forskningskemie*, främst på internet. ECNN har funnit tolv webbsidor där internetleverantörer och detaljhandlare har salufört MT-45, varav några tycks vara baserade i unionen.
- (16) Totalt 28 dödsfall under perioden mellan november 2013 och juli 2014 har rapporterats av en medlemsstat. I de flesta fall kunde förekomsten av MT-45 i biologiska prover bekräftas analytiskt. Dessutom har samma medlemsstat rapporterat ungefär 18 fall av förgiftning utan dödlig utgång, för vilka de kliniska tecknen liknade opioidförgiftning som i vissa fall svarade på opioidreceptorblockeraren naloxon.
- (17) Det finns flera studier på djur som tyder på att den akuta toxiciteten hos MT-45 är flera gånger högre än hos morfin.
- (18) Uppgifter som för närvarande finns att tillgå tyder på att MT-45 inte har använts i särskilt stor utsträckning. Ämnet förefaller till största delen användas i hemmiljö, antingen av användare som vill prova en ny drog eller av användare som är beroende av opioider och inte har tillgång till heroin eller andra opioider. Användare kan kombinera MT-45 med andra psykoaktiva ämnen. Det finns ingen information om sociala risker förknippade med MT-45.
- (19) Det finns inga belägg för att organiserad brottslighet är inblandad i framställning, distribution, olaglig handel och tillhandahållande av MT-45 i unionen. Det är inte känt vilka kemiska prekursorer och syntetiska metoder som används för att tillverka MT-45 påträffat i medlemsstaterna.
- (20) MT-45 finns inte med på förteckningen över ämnen som omfattas av kontroll enligt FN:s allmänna narkotika-konvention från 1961 eller i 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen. Någon bedömning enligt FN:s system har inte gjorts och håller inte på att göras och det finns inte heller några planer på en sådan bedömning.
- (21) MT-45 har inte något etablerat eller erkänt human- eller veterinärmedicinskt användningsområde i unionen. Bortsett från användningen i analytiska referensmaterial och inom vetenskaplig forskning om dess kemiska, farmakologiska och toxikologiska egenskaper finns det inget som tyder på att det används för andra ändamål.
- (22) Det framgår av riskbedömningsrapporten att det bara finns begränsade vetenskapliga uppgifter tillgängliga om MT-45 och att ytterligare forskning behövs för att fastställa dess hälsorisker och sociala risker. De uppgifter och den information som för närvarande finns att tillgå utgör dock tillräckliga skäl för att underställa MT-45 kontrollåtgärder i hela unionen. MT-45 bör underställas kontrollåtgärder på grund av de hälsorisker som det utgör, vilka har dokumenterats genom att det har påträffats i samband med flera dödsfall, och på grund av att det saknar medicinskt värde.

- (23) Eftersom en medlemsstat kontrollerar MT-45 enligt nationell lagstiftning i överensstämmelse med förpliktelserna enligt FN:s allmänna narkotikakonvention från 1961 och 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen och sju medlemsstater använder andra rättsliga åtgärder för att kontrollera ämnet, skulle man genom att underställa det kontrollåtgärder i hela unionen bidra till att undvika uppkomsten av hinder för gränsöverskridande brottsbekämpning och rättsligt samarbete och skydda mot de risker som dess tillgänglighet och användning kan medföra.
- (24) Genom beslut 2005/387/RIF tilldelas rådet genomförandebefogenheter för att snabbt och baserat på sakkunskap på unionsnivå kunna åtgärda uppkomsten av nya psykoaktiva ämnen som upptäcks och rapporteras av medlemsstaterna genom att ämnena i fråga underställs kontrollåtgärder i hela unionen. Eftersom villkoren och förfarandet för utlösandet av utövandet av sådana genomförandebefogenheter är uppfyllda, bör det antas ett genomförandebeslut, så att 4,4'-DMAR och MT-45 underställs kontroll i hela unionen.
- (25) Danmark är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.
- (26) Irland är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.
- (27) Förenade kungariket är inte bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför inte i antagandet av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs, och det är varken bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande nya psykoaktiva ämnen ska underställas kontrollåtgärder inom unionen:

- a) 4-metyl-5-(4-metylfenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4'-DMAR).
- b) 1-cyklohexyl-4-(1,2-difenyletyl)piperazin (MT-45).

Artikel 2

Senast den 21 oktober 2016 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som i enlighet med nationell lagstiftning krävs för att underställa de nya psykoaktiva ämnena som nämns i artikel 1 kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder såsom föreskrivs i deras lagstiftning i enlighet med förpliktelserna enligt FN:s allmänna narkotikakonvention från 1961 och/eller 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta beslut ska tillämpas i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Luxemburg den 8 oktober 2015.

På rådets vägnar
J. ASSELBORN
Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/1874**av den 8 oktober 2015****om att underställa 4-metylamfetamin kontrollåtgärder**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) En riskbedömningsrapport om 4-metylamfetamin har utarbetats i enlighet med artikel 6 i beslut 2005/387/RIF vid ett extra sammanträde i den utvidgade vetenskapliga kommittén vid Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN), och mottogs av kommissionen den 29 november 2012.
- (2) 4-metylamfetamin är ett syntetiskt ringmetylerat derivat av amfetamin och det har främst beslagtogs i pulver- och pastaform i prover innehållande amfetamin och koffein, men det har även påträffats i tablettform och i flytande form. Det har dykt upp på den illegala amfetaminmarknaden, där det säljs och används som den kontrollerade drogen amfetamin. Det har inkommit en anmälan om att ämnet upptäckts i en produkt som sålts på internet. Den kemiska prekursor som huvudsakligen används vid syntes av 4-metylamfetamin är 4-metylbensylmetylketon (4-metyl-BMK) som verkar finnas kommersiellt tillgänglig via internet och som inte omfattas av kontrollen i 1988 års FN-konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen.
- (3) Det finns inte många redogörelser från användare om 4-metylamfetamins specifika effekter på kroppen eftersom dessa oftast inte är medvetna om att de har tagit ämnet. De få uppgifter som finns att tillgå tyder emellertid på att det har stimulerande effekter. De begränsade uppgifter som finns tillgängliga rörande människor tyder på att 4-metylamfetamin ger upphov till skadliga effekter som hypertermi, hypertoni, anorexi, illamående, transpiration, magbesvär, hosta, kräkningar, huvudvärk, hjärtklappning, sömnlöshet, paranoia, ångest och depression. De uppgifter som för närvarande finns tillgängliga är otillräckliga för att man ska kunna avgöra ämnets relativa beroendeframkallande potential.
- (4) Enligt de få uppgiftskällor som finns att tillgå har 4-metylamfetamin en akut toxicitet som är jämförbar med den för andra stimulantia. Vissa uppgifter tyder på att 4-metylamfetamin i kombination med andra ämnen, däribland amfetamin och koffein, kan leda till att den totala toxiciteten ökar.
- (5) Totalt har 21 dödsfall registrerats i fyra medlemsstater där 4-metylamfetamin ensamt eller i kombination med ett eller flera andra ämnen, särskilt amfetamin, har påträffats i obduktionsproverna. Även om det utifrån den information som finns tillgänglig är omöjligt att med säkerhet fastställa vilken roll 4-metylamfetamin spelat i samband med dessa dödsfall, var ämnet i vissa fall den huvudsakliga drog som påträffades, och halterna var jämförbara med dem som påträffats vid vissa dödsfall till följd av amfetaminkonsumtion.
- (6) 4-metylamfetamin har påträffats i 15 medlemsstater, medan en medlemsstat har anmält att ämnet framställts på dess territorium. Det är svårt att uppskatta hur allmänt utbrett just 4-metylamfetamin är. Det saknas information om efterfrågan av detta specifika ämne hos användargrupperna och det saluförs inte kommersiellt via internetbutiker.
- (7) Den information som finns att tillgå tyder på att 4-metylamfetamin produceras och distribueras av samma organiserade kriminella grupper som är inblandade i framställningen av och den olagliga handeln med amfetamin.

⁽¹⁾ EUT L 127, 20.5.2005, s. 32.

- (8) 4-metylamfetamin har inte något känt, etablerat eller bekräftat medicinskt värde eller användningsområde inom unionen, och det har inte heller godkänts för försäljning inom unionen. Bortsett från dess användning som referensstandard vid analys och inom vetenskaplig forskning finns det inte några indikationer på att ämnet kan användas i något annat legitimt syfte.
- (9) 4-metylamfetamin är för närvarande inte under bedömning och har inte bedömts enligt FN:s system. I åtta medlemsstater omfattas ämnet av lagstiftning om drogkontroll i enlighet med deras förpliktelser enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen. Ytterligare två medlemsstater tillämpar den generiska definitionen för fenetylamin i sin lagstiftning medan en medlemsstat tillämpar kontrollåtgärder för ämnet i enlighet med sin läkemedelslagstiftning.
- (10) Det framgår av riskbedömningsrapporten att det bara finns begränsade vetenskapliga bevis tillgängliga om 4-metylamfetamins egenskaper och risker, och rapporten påpekar att ytterligare studier måste genomföras av de hälsorisker och sociala risker som är förknippade med ämnet. Emellertid utgör de tillgängliga uppgifterna tillräckliga skäl för att låta 4-metylamfetamin underställas kontrollåtgärder inom unionen. Till följd av de hälsorisker som ämnet utgör och som dokumenterats i och med att det påträffats i samband med flera dödsfall, särskilt när det används i kombination med andra ämnen, samt till följd av dess stora likhet med amfetamin beträffande utseende och verkan, det faktum att användare kan konsumera ämnet utan att vara medvetna om detta, och dess begränsade medicinska värde och användning bör 4-metylamfetamin underställas kontrollåtgärder inom unionen.
- (11) Eftersom 4-metylamfetamin redan kontrolleras i tio medlemsstater kan man genom att underställa det kontrollåtgärder inom unionen bidra till att undvika gränsöverskridande problem som rör efterlevnaden av lagstiftning och rättsligt samarbete.
- (12) Unionsomfattande kontrollåtgärder kan även hjälpa till att förhindra att 4-metylamfetamin blir ett alternativ till amfetamin på de olagliga narkotikamarknaderna.
- (13) Genom beslut 2005/387/RIF tilldelas rådet genomförandebefogenheter för att snabbt och baserat på sakkunskap på unionsnivå kunna åtgärda uppkomsten av nya psykoaktiva ämnen som upptäcks och rapporteras av medlemsstaterna genom att ämnena i fråga underställs kontrollåtgärder i hela unionen. Eftersom villkoren och förfarandet för utlösandet av utövandet av sådana genomförandebefogenheter är uppfyllda, bör det antas ett genomförandebeslut, så att 4-metylamfetamin underställs kontroll i hela unionen.
- (14) Detta beslut ersätter rådets beslut 2013/129/EU ⁽¹⁾, vilket ogiltigförklarades av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) genom dess dom av den 16 april 2015 i mål C-317/13 ⁽²⁾. Enligt domstolens dom ska beslut 2013/129/EU ha fortsatt verkan till dess att nya rättsakter som ska ersätta det träder i kraft. Beslut 2013/129/EU upphör därför att ha verkan från och med den dag då detta beslut träder i kraft.
- (15) För att säkerställa kontinuitet i hela unionen när det gäller kontrollåtgärderna för 4-metylamfetamin bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för att underställa det nya psykoaktiva ämnet kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 2 i beslut 2013/129/EU.
- (16) Danmark är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.
- (17) Irland är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.
- (18) Förenade kungariket är inte bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför inte i antagandet av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs, och det är varken bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det nya psykoaktiva ämnet 4-metylamfetamin ska underställas kontrollåtgärder inom unionen.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/129/EU av den 7 mars 2013 om att underställa 4-metylamfetamin kontrollåtgärder (EUT L 72, 15.3.2013, s. 11).

⁽²⁾ Domstolens dom den 16 april 2015, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, C-317/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Artikel 2

Beslut 2013/129/EU upphör att ha verkan från och med dagen efter det att detta beslut har trätt i kraft utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för att underställa 4-metylamfetamin kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder i sin nationella lagstiftning i enlighet med artikel 2 i beslut 2013/129/EU.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta beslut ska tillämpas i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Luxemburg den 8 oktober 2015.

På rådets vägnar

J. ASSELBORN

Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/1875**av den 8 oktober 2015****om att underställa 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxipyrvaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamin)cyklohexanon (metoxetamin) kontrollåtgärder**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Riskbedömningsrapporter om de nya psykoaktiva ämnena 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxipyrvaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamin)cyklohexanon (metoxetamin) har utarbetats i enlighet med beslut 2005/387/RIF vid ett extra sammanträde i den utvidgade vetenskapliga kommittén vid Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) och lades därefter fram för kommissionen och rådet den 23 april 2014.
- (2) 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV och metoxetamin hade inte bedömts på FN-nivå vid den tid då riskbedömningen begärdes på unionsnivå, men de utvärderades i juni 2014 av Världshälsoorganisationens expertkommitté mot narkotikamissbruk.
- (3) 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV och metoxetamin har inget etablerat eller erkänt varken human- eller veterinärmedicinskt användningsområde. Bortsett från deras användning inom analytiska referensmaterial, i vetenskaplig forskning som undersöker deras kemi, farmakologi och toxikologi till följd av att de kommit ut på narkotikamarknaden – och, när det gäller 25I-NBOMe, även inom neurokemi – finns det inget som tyder på att de används för andra ändamål.
- (4) 25I-NBOMe är ett potent syntetiskt derivat av 4-jodo-2,5-dimetoxifenetylamin (2C-I), en klassisk psykedelisk hallucinogen, och var föremål för riskbedömning, kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder på unionsnivå från och med 2003 genom rådets beslut 2003/847/RIF ⁽²⁾.
- (5) Det är svårt att fastställa de särskilda fysiska effekterna av 25I-NBOMe, eftersom det inte finns några offentliggjorda studier som bedömer dess akuta och kroniska toxicitet, dess psykiska och beteendemässiga effekter eller hur beroendeframkallande det är och eftersom tillgången på information och uppgifter är begränsad. Kliniska observationer av personer som har använt detta ämne tyder på att det har hallucinogena effekter och kan framkalla svår agitation, förvirring, intensiva auditiva och visuella hallucinationer, aggression, våldsamma olyckor och självförvårdade trauman.
- (6) Det har registrerats fyra dödsfall som är relaterade till 25I-NBOMe i tre medlemsstater. Svår toxicitet i samband med dess användning har rapporterats i fyra medlemsstater, som anmälde 32 icke dödliga fall av förgiftningar. En mer utbredd tillgång till och användning av detta nya psykoaktiva ämne skulle kunna få betydande konsekvenser för enskilda individers hälsa och folkhälsan. Det finns ingen information tillgänglig om de sociala riskerna med 25I-NBOMe.

⁽¹⁾ EUT L 127, 20.5.2005, s. 32.⁽²⁾ Rådets beslut 2003/847/RIF av den 27 november 2003 om kontrollåtgärder och straffrättsliga sanktioner avseende de nya syntetiska drogerna 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 och TMA-2 (EUT L 321, 6.12.2003, s. 64).

- (7) 22 medlemsstater och Norge har rapporterat till ECNN och Europeiska polisbyrån (Europol) att de har påträffat 25I-NBOMe. Det finns inga prevalensdata om användningen av 25I-NBOMe, men de begränsade uppgifter som finns tyder på att ämnet konsumeras i mycket varierande sammanhang, till exempel i hemmet, i barer, på nattklubbar och musikfestivaler.
- (8) 25I-NBOMe marknadsförs och säljs öppet på internet som *forskningskemikalie* och uppgifter som inhämtats från beslag, insamlade prov, användarwebbplatser och återförsäljare på internet tyder på att det säljs som en separat drog och även marknadsförs som en "laglig" ersättning för LSD. ECNN identifierade mer än 15 internetåterförsäljare som säljer detta ämne och som kan vara verksamma i unionen och i Kina.
- (9) Riskbedömningsrapporten visar att det finns begränsat med vetenskapliga uppgifter om 25I-NBOMe och att ytterligare forskning behövs för att fastställa dess hälsorisker och sociala risker. De uppgifter och den information som finns att tillgå ger dock tillräckliga skäl för att underställa 25I-NBOMe kontrollåtgärder i hela unionen. Som ett resultat av de hälsorisker som det utgör, vilka belagts genom att det påträffats i samband med flera rapporterade dödsfall, av att det kan konsumeras utan att användaren vet om det, och av att det saknar medicinskt värde och användning, bör 25I-NBOMe underställas kontrollåtgärder i hela unionen.
- (10) Eftersom sex medlemsstater kontrollerar 25I-NBOMe enligt nationell lagstiftning som uppfyller förpliktelserna i 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen och sju medlemsstater använder andra rättsliga åtgärder för att kontrollera ämnet, skulle hinder vid gränsöverskridande brottsbekämpning och rättsligt samarbete kunna undvikas, om man underställer ämnet kontrollåtgärder i hela unionen, och det skulle bidra till att skydda mot de risker som dess tillgänglighet och användning kan medföra.
- (11) AH-7921 är ett strukturellt atypiskt, syntetiskt opioidanalgetikum, och kallat *doxylam* av internetleverantörer, användarwebbplatser och medier. Det kan lätt förväxlas med *doxylamin*, en antihistaminmedicin med sedativa-hypnotiska egenskaper, vilket skulle kunna leda till oavsiktliga överdoser.
- (12) Det är svårt att fastställa de särskilda fysiska effekterna av AH-7921, eftersom det inte finns några offentliggjorda studier som utreder ämnets akuta och kroniska toxicitet, dess psykiska, beteendemässiga effekter och hur beroendeframkallande det är och tillgången på information och data är begränsad. På grundval av användarrapporter verkar effekterna av AH-7921 likna de klassiska opioidernas effekter med en känsla av mild eufori, klåda och avslappning. Illamående förefaller vara en vanlig biverkning. Utöver självexperimenterande med AH-7921, liksom *rekreationsbruk*, rapporterar vissa användare om självmedicinering med detta nya läkemedel för att lindra smärta, andra för att lindra de abstinensbesvär som uppstår på grund av upphörande av användning av andra opioider. Detta kan tyda på att AH-7921 kan spridas bland den befolkningsgrupp som injicerar opioider.
- (13) Det finns inga prevalensdata om AH-7921, men tillgänglig information tyder på att det inte används i någon större utsträckning och att när det används, används det i hemmiljö.
- (14) 15 dödsfall har registrerats i tre medlemsstater mellan december 2012 och september 2013 där AH-7921, antingen isolerat eller i kombination med andra ämnen, har påträffats i obduktionsprover. Det går inte att med säkerhet fastställa vilken roll AH-7921 spelar i alla dessa dödsfall, men i vissa fall har det specifikt nämnts i dödsorsaken. En medlemsstat rapporterade dessutom sex icke dödliga fall av förgiftningar relaterade till AH-7921. En mer utbredd tillgång till och användning av detta nya psykoaktiva ämne skulle kunna få betydande konsekvenser för enskilda individers hälsa och folkhälsan. Det finns ingen information tillgänglig om de sociala riskerna med AH-7921.
- (15) Riskbedömningsrapporten visar att det finns begränsat med vetenskapliga uppgifter om AH-7921, och att ytterligare forskning behövs för att fastställa dess hälsorisker och sociala risker. De uppgifter och den information som finns att tillgå ger dock tillräckliga skäl för att underställa AH-7921 kontrollåtgärder i hela unionen. Som ett resultat av de hälsorisker det utgör, vilka belagts genom att det påträffats i samband med flera rapporterade dödsfall, av att det kan konsumeras utan att användaren vet om det, och av att det saknar medicinskt värde och användning, bör AH-7921 underställas kontrollåtgärder i hela unionen.
- (16) Eftersom en medlemsstat kontrollerar AH-7921 enligt nationell lagstiftning som uppfyller förpliktelserna i 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen och fem medlemsstater använder andra rättsliga åtgärder för att kontrollera ämnet, skulle hinder för gränsöverskridande brottsbekämpning och rättsligt samarbete kunna undvikas om man underställer ämnet kontrollåtgärder i hela unionen, och det skulle bidra till att skydda mot de risker som dess tillgänglighet och användning kan medföra.

- (17) MDPV är ett ring-substituerat syntetiskt derivat av katinon, kemiskt besläktat med pyrovaleron, som båda är underkastade kontroll enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen.
- (18) Uppgifter om den kroniska och akuta toxicitet som kan relateras till MDPV samt om psykologiska och beteendemässiga effekter och hur beroendeframkallande det är samlas inte in på ett enhetligt sätt i hela unionen. Uppgifter från offentliggjorda studier, vilka har bekräftats genom kliniska fall, tyder på att den observerade psykofarmakologiska profilen som observerats för MDPV liknar den för kokain och metamfetamin, även om den för MDPV är starkare och har längre varaktighet. Dessutom visade sig MDPV vara tio gånger så verkningsfullt i dess förmåga att framkalla rörelser, takykardi och hypertoni.
- (19) Användarwebbplatserna tyder på att dess akuta toxicitet kan framkalla skadliga effekter på människor som liknar de som är relaterade till andra stimulantia. Dessa omfattar paranoid psykos, takykardi, hypertoni, diafores, andningsproblem, svår agitation, auditiva och visuella hallucinationer, svår ångest, hypertermi, våldsbrott och multiorgandysfunktion.
- (20) 108 dödsfall har registrerats i åtta medlemsstater och i Norge mellan september 2009 och augusti 2013, där MDPV har påträffats i biologiska prover från obduktion eller varit inblandat i dödsorsaken. Totalt har 525 fall av icke dödliga fall av förgiftningar relaterade till MDPV rapporterats av åtta medlemsstater. En mer utbredd tillgång till och användning av detta nya psykoaktiva ämne skulle kunna få betydande konsekvenser för enskilda individer och folkhälsan.
- (21) MDPV har också rapporterats i biologiska prover som är relaterade till dödliga och icke dödliga trafikolyckor, eller drograttfylleri, i fyra medlemsstater sedan 2009.
- (22) MDPV har funnits på narkotikamarknaden i unionen sedan november 2008, och 27 medlemsstater, Norge och Turkiet har rapporterat beslag av ämnet på flera kilogram. MDPV säljs som ett eget ämne men det har även påträffats i kombination med andra ämnen. Det är allmänt tillgängligt via internetleverantörer och återförsäljare, *head shops* och langare. Det finns vissa tecken som tyder på att det finns en viss organisation av tablettillverkning och distribution av detta ämne i unionen.
- (23) Det framgår av riskbedömningsrapporten att ytterligare forskning behövs för att fastställa hälsoriskerna och de sociala riskerna med MDPV. De uppgifter och den information som finns att tillgå ger dock tillräckliga skäl för att underställa MDPV kontrollåtgärder i hela unionen. På grund av dess hälsorisker, som belagts genom att det påträffats i samband med flera rapporterade dödsfall, på grund av att det kan konsumeras utan att användaren vet om det, och på grund av att det saknar medicinskt värde och användning bör MDPV underställas kontrollåtgärder i hela unionen.
- (24) Eftersom 21 medlemsstater kontrollerar MDPV enligt nationell lagstiftning som uppfyller förpliktelsena enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen och fyra medlemsstater använder andra rättsliga åtgärder för att kontrollera ämnet, skulle hinder för gränsöverskridande brottsbekämpning och rättsligt samarbete kunna undvikas om man underställer ämnet kontrollåtgärder i hela unionen, och det skulle bidra till att skydda mot de risker som dess tillgänglighet och användning kan medföra.
- (25) Metoxetamin är en arylcyklohexylaminsubstans vilket kemiskt liknar ketamin och den internationellt kontrollerade substansen fencyklidin (PCP). Precis som ketamin och PCP har metoxetamin dissociativa egenskaper.
- (26) Det finns inte några studier som utreder den kroniska och akuta toxicitet som är relaterad till metoxetamin samt dess psykiska och beteendemässiga effekter och hur beroendeframkallande det är. Självrapporterade erfarenheter från användarwebbplatser tyder på att det har negativa effekter som liknar de som uppstår vid ketaminförgiftning. Dessa omfattar illamående och kraftiga kräkningar, andningssvårigheter, konvulsioner, desorientering, ångest, aggression, katatoni, hallucinationer, paranoia och psykos. Akuta metoxetaminförgiftningar kan dessutom omfatta effekter liknande de av stimulantia (agitation, takykardi och hypertoni) och hjärnpåverkan, som inte förväntas i samband med akut ketaminförgiftning.
- (27) Tjugo dödsfall relaterade till metoxetamin har rapporterats av sex medlemsstater som påträffade substansen i prover från obduktionerna. Metoxetamin används separat eller i kombination med andra ämnen och påträffades även i 20 icke dödliga fall av förgiftningar som rapporterats av fem medlemsstater. En mer utbredd tillgång till och användning av detta nya psykoaktiva ämne skulle kunna få betydande konsekvenser för enskilda individers hälsa och folkhälsan.

- (28) Tjugotre medlemsstater, Turkiet och Norge har rapporterat att de har påträffat metoxetamin sedan november 2010. Uppgifter tyder på att det säljs och används som ett eget ämne, och även som en "laglig" ersättning för ketamin av internetåterförsäljare, *head shops* och narkotikalangare.
- (29) Kvantiteter på flera kilogram i pulverform har beslagtogs inom hela unionen, men det finns ingen information om eventuell inblandning av organiserad brottslighet. Tillverkningen av metoxetamin kräver inte någon sofistikerad utrustning.
- (30) Prevalensdata är begränsade till icke-representativa studier i två medlemsstater. Dessa studier tyder på att bruket av metoxetamin är mindre utbrett än bruket av ketamin. De tillgängliga uppgifterna tyder på att det kan användas i många olika sammanhang, bland annat i hemmet, i barer, på nattklubbar och på musikfestivaler.
- (31) Det framgår av riskbedömningsrapporten att ytterligare forskning behövs för att fastställa hälsoriskerna och de sociala riskerna med metoxetamin. De uppgifter och den information som finns att tillgå ger dock tillräckliga skäl för att underställa metoxetamin kontrollåtgärder i hela unionen. Som ett resultat av de hälsorisker som det utgör, vilka belagts genom att det påträffats i samband med flera rapporterade dödsfall, av att det kan konsumeras utan att användaren vet om det, och av att det saknar medicinskt värde och användning, bör metoxetamin underställas kontrollåtgärder i hela unionen.
- (32) Eftersom nio medlemsstater kontrollerar metoxetamin enligt nationell lagstiftning som uppfyller förpliktelseerna enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen, och nio medlemsstater använder andra rättsliga åtgärder för att kontrollera ämnet, skulle hinder för gränsöverskridande brottsbekämpning och rättsligt samarbete kunna undvikas om ämnet underställs kontrollåtgärder i hela unionen, och det skulle bidra till att skydda mot de risker som dess tillgänglighet och användning kan medföra.
- (33) I beslut 2005/387/RIF tilldelas rådet genomförandebefogenheter för att snabbt och baserat på sakkunskap på unionsnivå kunna åtgärda uppkomsten av nya psykoaktiva ämnen som upptäcks och rapporteras av medlemsstaterna genom att ämnena i fråga underställs kontrollåtgärder i hela unionen. Eftersom villkoren och förfarandet för att inleda utövandet av sådana genomförandebefogenheter är uppfyllda, bör det antas ett genomförandebeslut så att 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV och metoxetamin underställs kontroll i hela unionen.
- (34) I sin dom av den 16 april 2015 i förenade målen C-317/13 och C-679/13 ⁽¹⁾ fastställde Europeiska unionens domstol att rådet ska samråda med Europaparlamentet innan det antar ett genomförandebeslut på grundval av artikel 8.3 i beslut 2005/387/RIF. Rådets genomförandebeslut 2014/688/EU ⁽²⁾ antogs utan ett sådant föregående samråd och är därför behäftat med ett formfel. Beslut 2014/688/EU bör därför ersättas av det här beslutet.
- (35) För att säkerställa kontinuitet i hela unionen när det gäller kontrollåtgärder samt uppfyllande av medlemsstaternas förpliktelser enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen och FN:s allmänna narkotikakonvention från 1961 avseende 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxypyrovaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamin)cyklohexanon (metoxetamin), bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för att underställa de nya psykoaktiva ämnena kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 2 i beslut 2014/688/EU.
- (36) Danmark är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.
- (37) Irland är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.

⁽¹⁾ Domstolens dom den 16 april 2015, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, C-317/13 och C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

⁽²⁾ Rådets genomförandebeslut 2014/688/EU av den 25 september 2014 om att 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxypyrovaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamin)cyklohexanon (metoxetamin) ska underställas kontrollåtgärder (EUT L 287, 1.10.2014, s. 22).

- (38) Förenade kungariket är inte bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför inte i antagandet av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs, och det är varken bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande nya psykoaktiva ämnen ska underställas kontrollåtgärder inom unionen:

- a) 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe).
- b) 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921).
- c) 3,4-metylendioxipyrovaleron (MDPV).
- d) 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamino)cyklohexanon (metoxetamin).

Artikel 2

Beslut 2014/688/EU ska ersättas utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för att underställa 4-jod-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibensyl)fenetylamin (25I-NBOMe), 3,4-diklor-N-[[1-(dimetylamin)cyklohexyl]metyl]bensamid (AH-7921), 3,4-metylendioxipyrovaleron (MDPV) och 2-(3-metoxifenyl)-2-(etylamino)cyklohexanon (metoxetamin) kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 2 i beslut 2014/688/EU.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta beslut ska tillämpas i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Luxemburg den 8 oktober 2015

På rådets vägnar
J. ASSELBORN
Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/1876**av den 8 oktober 2015****om att underställa 5-(2-aminopropyl)indol kontrollåtgärder**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) En riskbedömningsrapport om det nya psykoaktiva ämnet 5-(2-aminopropyl)indol utarbetades i enlighet med artikel 6 i beslut 2005/387/RIF vid ett extra sammanträde i den utvidgade vetenskapliga kommittén vid Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) och överlämnades till kommissionen och rådet den 16 april 2013.
- (2) Ämnet 5-(2-aminopropyl)indol är ett syntetiskt derivat av indol som substituerats på fenylsidan av indolringssystemet. Det förefaller vara ett stimulerande ämne som också kan ge hallucinogena effekter. 5-(2-aminopropyl)indol har främst påträffats i pulverform men också i tablett- och kapselform, och finns kommersiellt tillgängligt på internet och i *head shops*, där det saluförs som en *forskningskemikalie*. Det har också upptäckts i prover från en produkt som säljs som en laglig drog (*legal high*), kallad *Benzo Fury*, och i tabletter som liknar ecstasy.
- (3) Den befintliga informationen och befintliga data tyder på att den akuta toxiciteten hos 5-(2-aminopropyl)indol kan framkalla skadliga effekter hos människor, t.ex. takykeri och hypertermi, samt orsaka pupillutvidgning, upphetsning och darrningar. 5-(2-aminopropyl)indol kan samverka med andra ämnen, inklusive läkemedel och stimulantia som inverkar på det monoaminerga systemet. Det är svårt att fastställa de specifika fysiska effekterna av 5-(2-aminopropyl)indol på människor, eftersom det inte finns några offentliggjorda undersökningar som bedömer ämnets akuta och kroniska toxicitet, dess psykiska och beteendemässiga effekter eller hur beroendeframkallande det är, och eftersom tillgången på information och data är begränsad.
- (4) Det har registrerats totalt 24 dödsfall i fyra medlemsstater mellan april och augusti 2012 där 5-(2-aminopropyl)indol, antingen isolerat eller i kombination med andra ämnen, påträffats i obduktionsprover. Det går inte att med säkerhet fastställa vilken roll 5-(2-aminopropyl)indol spelat i alla dessa dödsfall, men i vissa fall har det uttryckligen nämnts i dödsorsaken. En mer utbredd tillgång till och användning av detta nya psykoaktiva ämne skulle kunna få betydande konsekvenser för enskilda individers hälsa och folkhälsan. Det finns ingen tillgänglig information om de sociala riskerna med 5-(2-aminopropyl)indol.
- (5) Nio europeiska länder har rapporterat till ECNN och Europeiska polisbyrån (Europol) att de påträffat 5-(2-aminopropyl)indol. Det finns inga prevalensdata om användningen av 5-(2-aminopropyl)indol, men de begränsade uppgifter som finns tyder på att ämnet används i liknande miljöer som annan stimulantia, t.ex. i hemmet, i barer, på nattklubbar eller vid musikfestivaler.
- (6) Det finns inga uppgifter som tyder på att 5-(2-aminopropyl)indol framställs i unionen och det finns inga belägg för att den organiserade brottsligheten är inblandad i framställning, distribution eller tillhandahållande av detta nya psykoaktiva ämne.
- (7) Ämnet 5-(2-aminopropyl)indol har inte något känt, etablerat eller erkänt medicinskt värde eller någon känd, etablerad eller erkänd medicinsk användning och det finns inget godkännande för försäljning av detta nya psykoaktiva ämne i unionen. Bortsett från användningen som referensstandard vid analys och inom vetenskaplig forskning finns det inget som tyder på att det används för andra ändamål.

⁽¹⁾ EUT L 127, 20.5.2005, s. 32.

- (8) Någon bedömning av ämnet 5-(2-aminopropyl)indol inom FN-systemet, enligt definitionen i beslut 2005/387/RIF, har inte gjorts och håller inte på att göras. Två medlemsstater kontrollerar detta nya psykoaktiva ämne enligt nationell lagstiftning i överensstämmelse med förpliktelserna enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen. Fem europeiska länder tillämpar lagstiftning om nya psykoaktiva ämnen, farligt gods eller läkemedel för att kontrollera 5-(2-aminopropyl)indol.
- (9) Det framgår av riskbedömningsrapporten att det bara finns begränsade vetenskapliga uppgifter tillgängliga om 5-(2-aminopropyl)indol och att ytterligare forskning behövs för att fastställa dess hälsorisker och sociala risker. De uppgifter och den information som finns tillgängliga ger dock tillräckliga skäl för att underställa 5-(2-aminopropyl)indol kontrollåtgärder i hela unionen. 5-(2-aminopropyl)indol bör underställas kontrollåtgärder i hela unionen på grund av dess hälsorisker, som belagts genom att det påträffats i samband med flera rapporterade dödsfall, på grund av att det kan konsumeras utan att användaren vet om det, och på grund av att det saknar medicinskt värde och användning.
- (10) Eftersom sex medlemsstater redan kontrollerar 5-(2-aminopropyl)indol genom olika typer av rättsliga bestämmelser, skulle man genom att underställa ämnet kontrollåtgärder i hela unionen bidra till att undvika att det uppstår hinder vid gränsöverskridande brottsbekämpning och rättsligt samarbete samt skydda användare mot de risker det kan innebära att konsumera detta ämne.
- (11) Genom beslut 2005/387/RIF tilldelas rådet genomförandebefogenheter för att snabbt och baserat på sakkunskap på unionsnivå kunna åtgärda uppkomsten av nya psykoaktiva ämnen som upptäcks och rapporteras av medlemsstaterna genom att ämnena i fråga underställs kontrollåtgärder i hela unionen. Eftersom villkoren och förfarandet för utlösandet av utövandet av sådana genomförandebefogenheter är uppfyllda, bör det antas ett genomförandebeslut, så att 5-(2-aminopropyl)indol underställs kontroll i hela unionen.
- (12) Detta beslut ersätter rådets genomförandebeslut 2013/496/EU ⁽¹⁾, vilket ogiltigförklarades av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) genom dess dom av den 16 april 2015 i mål C-679/13 ⁽²⁾. Enligt domstolens dom ska beslut 2013/496/EU ha fortsatt verkan till dess att nya rättsakter som ska ersätta det träder i kraft. Beslut 2013/496/EU upphör därför att ha verkan från och med den dag då detta beslut träder i kraft.
- (13) För att säkerställa kontinuitet i hela unionen när det gäller kontrollåtgärderna för 5-(2-aminopropyl)indol bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för att underställa det nya psykoaktiva ämnet kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 2 i beslut 2013/496/EU.
- (14) Danmark är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.
- (15) Irland är bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs.
- (16) Förenade kungariket är inte bundet av beslut 2005/387/RIF och deltar därför inte i antagandet av detta beslut, varigenom beslut 2005/387/RIF genomförs, och det är varken bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det nya psykoaktiva ämnet 5-(2-aminopropyl)indol ska underställas kontrollåtgärder inom unionen.

Artikel 2

Beslut 2013/496/EU upphör att ha verkan från och med den dag då detta beslut träder i kraft, utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för att underställa 5-(2-aminopropyl)indol kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 2 i beslut 2013/496/EU.

⁽¹⁾ Rådets genomförandebeslut 2013/496/EU av den 7 oktober 2013 om att underställa 5-(2-aminopropyl)indol kontrollåtgärder (EUT L 272, 12.10.2013, s. 44).

⁽²⁾ Domstolens dom den 16 april 2015, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta beslut ska tillämpas i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Luxemburg den 8 oktober 2015.

På rådets vägnar

J. ASSELBORN

Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2015/1877**av den 20 april 2015****om de tariffer som tillämpas av S.C. Hidroelectrica SA of Romania i avtal med S.C. Termoelectrica SA och S.C. Electrocentrale Deva SA – SA.33475 (12/C)**

[delgivet med nr C(2015) 2648]

(Endast den engelska texten är giltig)**(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

med beaktande av kommissionens beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget med avseende på det statliga stödet SA.33475 (12/C, f.d. 12/NN) ⁽¹⁾,

efter att ha uppmanat tredje parter att inkomma med synpunkter i enlighet med det förfarande som anges ovan, och med beaktande av deras synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Den 2 augusti 2011 mottog kommissionen ett klagomål från investeringsfonden S.C. Fondul Proprietatea SA (nedan kallad *klaganden*) avseende köp av elektricitet av S.C. Hidroelectrica SA (nedan kallat *Hidroelectrica*) från elleverantörer till priser som påstods ligga över marknadsnivån.
- (2) Den 25 april 2012 meddelade kommissionen Rumänien att den hade beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget med avseende på de avtal enligt vilka Termoelectrica SA (nedan kallat *Termoelectrica*) och S.C. Electrocentrale Deva SA (nedan kallat *Electrocentrale Deva*) levererade el till Hidroelectrica, nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet*.
- (3) Beslutet att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade de rumänska myndigheterna och berörda parter att inkomma med synpunkter.
- (4) Den 23 juli 2012 lämnade de rumänska myndigheterna sina preliminära synpunkter på beslutet att inleda förfarandet till kommissionen.
- (5) Kommissionen fick endast in preliminära synpunkter från Termoelectrica, av den 11 juni 2012, och från Electrocentrale Deva, av den 12 juni 2012. Synpunkterna vidarebefordrades av de rumänska myndigheterna till kommissionen den 26 juli 2012. De rumänska myndigheterna vidarebefordrade återigen samma preliminära synpunkter till kommissionen den 2 augusti 2012.
- (6) Den 12 februari 2013 meddelade kommissionen de rumänska myndigheterna att den inte hade mottagit några synpunkter från berörda parter.
- (7) Den 24 mars 2013 upprepade de rumänska myndigheterna sin preliminära ståndpunkt i fallet.
- (8) Kommissionen begärde ytterligare upplysningar från de rumänska myndigheterna i skrivelser av den 29 juli och 11 september 2013, den 3 mars, 6 augusti och 25 september 2014 och den 19 januari 2015. De rumänska myndigheterna lämnade ytterligare upplysningar den 11 september 2013, 24 mars, 14 maj, 3 september, 22 september, 10 oktober och 21 oktober 2014 samt den 20 februari 2015.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut C(2012) 2552 final av den 25 april 2012 rörande fallet SA.33475, s. 46.⁽²⁾ EUT C 395, 20.12.2012, s. 46.

- (9) Den 16 april 2015 avstod Rumänien från sin rättighet enligt artikel 342 i fördraget jämfört med artikel 3 i rådets förordning nr 1 ⁽³⁾ att få beslutet antaget på rumänska och gick med på att beslutet skulle antas på engelska.

2. BESKRIVNING AV STÖDÅTGÄRDERNA

- (10) I detta avsnitt beskrivs de avtalsslutande parterna (dvs. Hidroelectrica, Termoelectrica och Electrocentrale Deva), övriga elleverantörer, avtal för inköp av el på den rumänska elmarknaden och olika händelser i och inbördes kopplingar mellan de påstådda stödmottagarna.

2.1 De avtalsslutande parterna

2.1.1 Hidroelectrica

- (11) Hidroelectrica etablerades 2000. Hidroelectrica omfattas av den ordinarie bolagsrätten. Bolagets aktiekapital ägs av rumänska staten genom ministeriet för ekonomi och handel (80,06 %) och klaganden (19,94 %). Rumänska staten är representerad i Hidroelectricas styrelse. Enligt Hidroelectricas bolagsordning ska verkställande direktören leda och företräda företagets dagliga verksamhet och fatta självständiga beslut i andra frågor än dem som är reserverade för bolagsstämman och styrelsen. I praktiken innehade Hidroelectricas direktörer parallellt befattningar inom den statliga förvaltningen ⁽⁴⁾.
- (12) Hidroelectrica är Rumäniens främsta elproducent med en årlig produktionskapacitet på cirka 17,5 TWh ett år med normala hydrologiska förutsättningar. Hidroelectrica producerar elektricitet i kraftverk i dammar och floder. Produktionen varierar emellertid kraftigt beroende på de hydrologiska förhållandena: under 2009 levererade Hidroelectrica 16,4 TWh, under 2010 var produktionen 21,3 TWh och under 2011 var den 14,7 TWh. Under 2013 var Hidroelectricas marknadsandel 28,24 %, större än marknadsandelen för Complexul Energetic Oltenia, ett kolbaserat kraftvärmeverk med en marknadsandel på 20,83 % och för Nuclearelectrica med 20,65 % av elmarknaden. Båda dessa senare är statsägda företag.
- (13) Ett insolvensförfarande inleddes mot Hidroelectrica den 26 juni 2012 ⁽⁵⁾ och avslutades den 26 juni 2013 ⁽⁶⁾. Den 25 februari 2014 inleddes ett nytt insolvensförfarande mot Hidroelectrica.

2.1.2 Stödmottagarna

- (14) Leverantörerna med vilka Hidroelectrica tecknade de undersökta avtalen är Termoelectrica och Electrocentrale Deva, två direkt eller indirekt statsägda, kolbaserade elproducenter med en årlig produktionskapacitet när avtalet undertecknades på 1,7 TW respektive 1,3 TW samt marknadsandelar på 3 % respektive 5 % under 2009 ⁽⁷⁾ och 1,9 % respektive 4,1 % under 2011 ⁽⁸⁾. Termoelectrica och Electrocentrale Deva sålde el som producerades av dyrt, icke konkurrenskraftigt inhemskt kol ⁽⁹⁾.

⁽³⁾ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58).

⁽⁴⁾ Samtliga ledamöter av Hidroelectricas styrelse, med undantag för Hidroelectricas vd och företrädaren för Fondul Proprietatea (2010), innehade samtidigt andra funktioner vid olika ministerier och utsågs genom förordnanden från ministeriet för ekonomi och handel, enligt följande: i) under perioden 2005–2006: den personliga rådgivaren i sekretariatet för ministern för ekonomi och handel, direktören med ansvar för sekretariatet vid ministeriet för små och medelstora företag, den personliga rådgivaren i budgetministerens sekretariat och den personliga rådgivaren i regeringens generalsekretariat var ledamöter av Hidroelectricas styrelse, ii) under perioden 2007–2008 – situationen okänd, iii) under 2009: statssekreteraren i ministeriet för ekonomi och handel var också ordförande för Hidroelectricas styrelse (2009), medan en annan statssekreterare i budgetministeriet och två generaldirektörer i ministeriet för ekonomi och handel även var ledamöter av Hidroelectricas styrelse, iv) under 2010: tre personliga rådgivare vid ministeriet för ekonomi och handel, en statssekreterare vid finansministeriet och en generaldirektör vid ministeriet för ekonomi och handel var ledamöter av Hidroelectricas styrelse.

⁽⁵⁾ Beslut nr 22456/3/2012 av den 26 juni 2012 från tribunalen i Bukarest.

⁽⁶⁾ Beslut nr 6482 av den 26 juni 2013 från tribunalen i Bukarest.

⁽⁷⁾ Energitillsynsmyndigheten, *Årsrapport 2009*, s. 15.

⁽⁸⁾ Energitillsynsmyndigheten, *Årsrapport 2011*, s. 15.

⁽⁹⁾ Kolgruvorna som försörjde Termoelectrica, såsom Parosenigruvan, omfattades till exempel av planen om stöd för definitiv nedläggning av icke konkurrenskraftiga kolgruvor i Rumänien som kommissionen godkände i beslut av den 22 februari 2012 i fallet SA.33033 – National Hard Coal Company.

- (15) Electrocentrale Deva var en enhet i Termoelectrica till slutet på 2001 när det registrerades som ett fristående företag tillsammans med andra statsägda divisioner (CE Craiova, Electrocentrale Bucuresti, CE Rovinari etc.). Till den 27 mars 2012 var Termoelectrica enda aktieägaren i Electrocentrale Deva.

2.2 Övrig marknadsinformation

- (16) Elproduktionen i Rumänien domineras av statskontrollerade företag, som tillsammans innehar en marknadsandel på cirka 90 % ⁽¹⁰⁾. Den totala elproduktionen i Rumänien uppgick till 60,38 TWh 2011. Produktionsmixen utgörs huvudsakligen av vattenkraft (cirka 28 % av all produktion), kärnkraft (cirka 18 %) och el framställd av fossila bränslen (cirka 51 %) ⁽¹¹⁾.
- (17) Den rumänska marknaden är sammankopplad med i första hand Bulgarien, med en nettoöverföringskapacitet på 400 MW perioden 2009–2010, och Ungern, med en nettoöverföringskapacitet på 500–800 MW perioden 2009–2010. Nettokapaciteten för sammankopplingen med dessa medlemsstater utnyttjades inte fullt ut under perioden på grund av överbelastning. Under perioden 2009–2011 var flödet av import och export till och från Rumänien som följer: i) Under 2009 uppgick importen av el till 676 GWh, medan exporten uppgick till 3 154 GWh (cirka 4,8 % av all elektricitet som producerades i Rumänien). ii) Under 2010 uppgick importen av elektricitet till 943 GWh, medan exporten uppgick till 3 854 GWh (cirka 3,4 % av all elektricitet som producerades i Rumänien). iii) Under 2011 uppgick importen av elektricitet till 1 036 GWh, medan exporten uppgick till 2 942 GWh (cirka 2,8 % av all elektricitet som producerades i Rumänien).

2.3 Avtalen

- (18) Avtalet med Termoelectrica ingicks den 30 juli 2008 ⁽¹²⁾, medan avtalet med Electrocentrale Deva ingicks den 9 juni 2009 (tillsammans i detta beslut kallade *avtalen*). Båda avtalen hade en löptid på tio år. Avtalen sades upp av Hidroelectricas konkursförvaltare Euro-Insol i slutet av augusti 2012 i samband med Hidroelectricas insolvensförfarande ⁽¹³⁾.
- (19) I meddelanden till det rumänska ministeriet för ekonomi och handel begärde Termoelectrica och Electrocentrale Deva att ministeriet skulle godkänna att avtalen undertecknades, enligt vad som framgår av skälen 20–22.
- (20) Den 15 juli 2008 uppgav Termoelectrica följande i meddelande nr 7323: "(...) Termoelectrica SA har analyserat flera metoder för att lösa detta allvarliga problem och det enda alternativet med några som helst möjligheter till snabb framgång och som inte kräver EU-godkännande är följande: Tecknande av ett långfristigt (tioårigt) avtal mellan Termoelectrica SA och Hidroelectric SA för inköp av den elkraft som framställs i CET Paroşeni produktionsenhet nr 4. Det avtalade priset blir det pris för CET Paroşeni som fastställts av den rumänska energitillsynsmyndigheten på den reglerade marknaden, baserat på motiverade kostnader för Termoelectrica SA. Dessutom tecknande av ett långfristigt (cirka tioårigt) avtal med Compania Naţională a Huilei Petroşani om köp av kol. För Termoelectrica SA (SE Paroşeni) och även för Compania Naţională a Huilei ⁽¹⁴⁾, skulle (...) detta säkerställa den långsiktiga framtiden för de båda företagen i Jiu-dalen."
- (21) Den 27 maj 2009 framställde Electrocentrale Deva följande begäran i meddelande nr 10855: "(...) För att förhindra att företaget går i konkurs och för att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att finansiera och genomföra de investeringar som krävs för att fortsätta driften, ber vi er godkänna att Electrocentrale Deva och Hidroelectric Bucureşti förhandlar fram och undertecknar ett tioårigt avtal med Hidroelectric om försäljning av en mängd elektricitet motsvarande en genomsnittlig effekt på 150 MW förutom den mängd som levereras till den reglerade marknaden och till ett pris som godkänns av den rumänska energitillsynsmyndigheten och som täcker de motiverade produktionskostnaderna."
- (22) De två meddelandena godkändes på minister- och/eller statssekreterarnivå av företrädare för det rumänska ministeriet för ekonomi och handel. Av avtalen framgår att de tecknades på grundval av dessa meddelanden.

⁽¹⁰⁾ Energitillsynsmyndigheten, *Årsrapport 2010*, s. 12.

⁽¹¹⁾ Energitillsynsmyndigheten, *Årsrapport 2011*, s. 22.

⁽¹²⁾ Leveranserna inleddes 2009.

⁽¹³⁾ Avtalet med Termoelectrica sades upp den 29 augusti 2012, medan avtalet med Electrocentrale Deva sades upp den 30 augusti 2012.

⁽¹⁴⁾ Den 1 augusti 2013 inkorporerades även Societatea Naţională a Huilei, som uppstod genom en avknoppning av Compania Naţională a Huileis enligt uppgift konkurrenskraftiga gruvor, i Complexul Energetic Hunedoara.

- (23) Enligt avtalet med Termoelectrica hade varken Hidroelectrica eller Termoelectrica möjlighet att säga upp avtalet. Enligt avtalet med Electrocentrale Deva hade både Hidroelectrica och Electrocentrale Deva möjlighet att säga upp avtalet på följande villkor: i) Om endera parten förlorade sin ställning som producent, inom fem dagar från det datum när den ställningen gick förlorad. ii) Endera partens vägran att ingå ett nytt avtal eller att ändra det befintliga avtalet om de ekonomiska och tekniska omständigheter som förelåg när avtalet ingicks skulle ha förändrats. iii) I övriga fall som framgår av tillämpliga lagar eller förordningar ⁽¹⁵⁾.
- (24) Avtalet med Termoelectrica omfattade följande: i) Det avtalade priset skulle fastställas årligen av den rumänska energitillsynsmyndigheten (nedan kallad ANRE) på grundval av de produktionskostnader som motiverades av Termoelectrica. ii) Hidroelectrica skulle köpa all elektricitet som producerades av Parosenianläggningen varje månad ⁽¹⁶⁾. Från och med det datum när avtalet undertecknades och tills det sades upp av konkursförvaltaren ändrades avtalet åtta gånger (sju tillägg bestod av prisjusteringar) ⁽¹⁷⁾.
- (25) Avtalet med Electrocentrale Deva omfattade följande: i) Det avtalade priset skulle fastställas av ANRE på grundval av de produktionskostnader som motiverades av Electrocentrale Deva. ii) Om ANRE inte längre reglerade elpriser skulle priset förhandlas fram av parterna och det fick inte vara lägre än det avtalade priset föregående år. iii) De avtalstecknande parterna skulle inte ta ut någon straffavgift eller annan avgift om säljaren underlät att leverera den avtalade mängden elektricitet eller om köparen underlät att betala det avtalade priset ⁽¹⁸⁾. Från och med det datum när avtalet undertecknades och tills det sades upp av konkursförvaltaren ändrades avtalet fem gånger ⁽¹⁹⁾ (samtliga tillägg bestod av prisjusteringar).
- (26) Trots tydliga föreskrifter i båda avtalen att det avtalsenliga priset skulle fastställas av ANRE, gjordes prisjusteringarna i regel i praktiken efter att först ha godkänts av ministeriet för ekonomi och handel, med tre undantag ⁽²⁰⁾.
- (27) I ett meddelande av den (oläsligt datum) begärde till exempel Hidroelectrica godkännande av ministeriet för ekonomi och handel för att justera priserna för perioden den 1 augusti 2009 till den 31 december 2009 på grund av "ökade produktionskostnader". I samma meddelande sägs klart ifrån att "syftet med ingåendet och genomförandet av de båda avtalen är att på den konkurrensutsatta marknaden sälja en viss mängd stenkolsbaserad el blandad med vattenkraft, och även att förse de båda värmekraftproducenterna med ett avtal som accepteras av finansiella institutioner som en säkerhet för att erhålla de nödvändiga långfristiga lånen för att göra de investeringar som krävs för att bibehålla licenserna för elproduktion".
- (28) På samma sätt och i ett annat meddelande begärde Hidroelectrica godkännande från ministeriet för ekonomi och handel för att bibehålla priset från 2009 på 230 RON/MWh för perioden från den 1 januari 2010 till den 31 mars 2010 i syfte att "erhålla de intäkter som krävs för att fortsätta den pågående omstruktureringen av producenten av stenkol för elproduktion och producenten av värmekraft (...)".
- (29) Efter att ha tecknat avtalen begärde Hidroelectrica i meddelande 6547 från 2011 dessutom ett godkännande från ministeriet för ekonomi och handel för att justera priserna för år 2011 så att Termoelectrica och Electrocentrale Deva skulle kunna "erhålla de nödvändiga långfristiga lånen för att göra investeringarna som krävs för att bibehålla elproduktionslicenserna och också få de inkomster som krävs för att omstrukturera producenten Compania Nationala a Huilei".

⁽¹⁵⁾ Artikel 25 i avtalet med Electrocentrale Deva.

⁽¹⁶⁾ Group 4 CET Paroseni – beräknad avtalsenlig kvantitet för hela avtalsperioden är 940 GWh per år.

⁽¹⁷⁾ I tillägg 1 av den 22 mars 2009 fastställs priset till 225 RON/MWh för år 2009. I tillägg 2, okänt datum, fastställs priset till 225 RON/MWh för år 2009 och anges att priset från och med 2010 för hela avtalets löptid ska fastställas av ANRE. I tillägg 3 av den 7 augusti 2009 fastställs priset till 230 RON/MWh för 2009. I tillägg 4 av den 19 februari 2010 fastställs priset till 230 RON/MWh för perioden den 1 januari till den 31 mars 2010. I tillägg 5 av den 30 mars 2010 fastställs priset till 230 RON/MWh för perioden den 1 april till den 31 december 2010. I tillägg 6 av den 31 december 2010 fastställs samma pris som i tillägg 5 (på 230 RON/MWh till den 31 januari 2011). I tillägg 7 av den 1 februari 2011 fastställs priset till 235 RON/MWh för perioden den 1 februari till den 31 december 2011. I tillägg 8 av den 22 september 2011 ersätts den ursprungliga leverantören Termoelectrica i originalavtalet med SC de Producere a Energieie Electrica si Termice Electrocentrale Paroseni SA.

⁽¹⁸⁾ Se artikel 14 i avtalet med Electrocentrale Deva.

⁽¹⁹⁾ Initialt avtalat pris är 220,56 RON/MWh. I tillägg 1 av den 1 augusti 2009 fastställs priset till 234 RON/MWh för år 2009. I tillägg 2 av den 2 januari 2010 fastställs priset till 225,7 RON/MWh för perioden den 1 januari till den 30 juni 2010. I tillägg 3 av den 11 februari 2010 fastställs priset till 234 RON/MWh för perioden den 1 januari till den 31 mars 2010. I tillägg 4 av den 1 april 2010 fastställs priset till 234 RON/MWh för perioden den 1 april till den 31 december 2010. I tillägg 5 av den 1 februari 2011 fastställs priset till 234 RON/MWh för perioden den 1 februari till den 31 december 2011.

⁽²⁰⁾ För Termoelectrica: I tillägg 1 av den 20 mars 2009 fastställdes priset för 2009 på grundval av ett beslut av ANRE. I tillägg 2 av den 1 juni 2009 fastställs priset för 2009 och det anges att det avtalsenliga priset ska fastställas av ANRE för Parosenianläggningen från och med 2010.

För Electrocentrale Deva: Genom tillägg 2 av den 7 januari 2009 justerades priset på grundval av ett beslut från ANRE.

- (30) Av samtliga dessa meddelanden framgår också tydligt att Hidroelectrica begärde ett godkännande av ministeriet för ekonomi och handel "för att ge den verkställande ledningen för de tre elproducenterna tillstånd att underteckna tilläggen om de nya priserna".
- (31) Samtliga tillägg till avtalen som gäller prisjusteringar bygger dessutom på interna meddelanden från Hidroelectrica som godkänts av antingen ministern för ekonomi och handel eller av statssekreteraren i ministeriet för ekonomi och handel med de tre undantag som nämndes i skäl 26 och på grundval av vilka prisjusteringarna godkändes ⁽²¹⁾.
- (32) De kvantiteter el som köptes och de genomsnittliga priser som betalades enligt avtalen mellan 2009 och 2011 är som följer ⁽²²⁾:

	2009	2010	2011
Electrocentrale Deva			
Kvantitet (GWh)	499,8	308,6	146,4
Inköpspris (RON/MWh)	230,2	234,0	234,0

	2009	2010	2011
Termoelectrica			
Kvantitet (GWh)	900,7	804,6	648,9
Inköpspris (RON/MWh)	227,4	230,0	234,4

2.4 Den rumänska elmarknaden

- (33) Elhandeln i Rumänien sker främst på två marknader: i) Den reglerade elmarknaden där elen handlas på grundval av reglerade tariffer och villkor, och ii) den konkurrensutsatta elmarknaden där el köps och säljs fritt, bland annat genom två typer av avtal: bilaterala standardavtal för handel på den centraliserade marknaden och fritt förhandlade bilaterala avtal, det som kallas marknaden för direktförhandlade avtal.

2.4.1 Den reglerade elmarknaden

- (34) Transaktionerna på den reglerade elmarknaden sker genom ramavtal om försäljning och inköp mellan elproducenter som är aktiva på den reglerade marknaden, inklusive Hidroelectrica, och återförsäljare som garanterar distributionen av el till slutanvändarna. Behöriga kunder köper el till reglerade priser. På den reglerade marknaden fastställer ANRE i förväg priser och volymer som ska levereras av elproducenterna varje år. Under åren 2009–2010, när de undersökta avtalen började tillämpas handlades 56–61 % av den el som förbrukades i Rumänien på den reglerade marknaden.

⁽²¹⁾ För Termoelectrica: I tillägg nr 3 av den 1 augusti 2009, som avser meddelande nr II/11096/31.7.2009, godkänt av statssekreteraren i ministeriet för ekonomi och handel, fastställs priset för år 2009. I tillägg nr 4 av den 11 februari 2010, som avser meddelande nr II/11672/11.2.2010, godkänt av ministern för ekonomi och handel, fastställs priset för perioden den 1 januari till den 31 mars 2010. I tillägg nr 5 av den 1 april 2010, som avser meddelande nr II/11877/29.3.2010, godkänt av ministern för ekonomi och handel, fastställs priset för perioden den 1 april till den 31 december 2010. I tillägg nr 6 av den 1 januari 2011, som avser samma meddelande nr II/11877/29.3.2010, godkänt av ministern för ekonomi och handel, bibehålls priset för perioden den 1 januari till den 31 december 2011. I tillägg nr 7 av den 1 februari 2011, som avser meddelande nr 6547/21.1.2011, godkänt av ministern för ekonomi och handel, fastställs priset för perioden den 1 februari till den 31 december 2011.

För Electrocentrale Deva: I tillägg nr 1 av den 1 augusti 2009, som avser meddelande nr II/11096/31.7.2009, godkänt av statssekreteraren i ministeriet för ekonomi och handel, fastställs priset för år 2009. I tillägg nr 3 av den 11 februari 2010, som avser meddelande nr II/11674/11.2.2010, godkänt av ministern för ekonomi och handel, fastställs priset för perioden den 1 januari till den 31 mars 2010. I tillägg nr 4 av den 1 april 2010, som avser meddelande nr II/11878/29.3.2010, godkänt av ministern för ekonomi och handel, fastställs priset för perioden den 1 april till den 31 december 2010. I tillägg nr 5 av den 1 februari 2011, som avser meddelande nr 6547/21.1.2011, godkänt av ministern för ekonomi och handel, fastställs priset för perioden den 1 februari till den 31 december 2011.

⁽²²⁾ Enligt de upplysningar som lämnades in av Rumänien den 11 september 2013 och den 20 februari 2015 upphörde elleveranserna enligt avtalen i slutet av 2011. Inga leveranser skedde därför under 2012.

2.4.2 Den konkurrensutsatta elmarknaden

- (35) Sedan 2005 är den konkurrensutsatta elmarknaden i Rumänien indelad i fem olika marknader: i) De centraliserade marknader som förvaltas av Opcom, ii) marknaden för direktförhandlade avtal, iii) marknaden för stödtjänster, iv) balansmarknaden och v) exportmarknaden.
- (36) De centraliserade marknaderna förvaltas av Opcom. Opcom inrättades 2001 i enlighet med regeringsbeslut nr 627/2000 som ett aktiebolag och helägt dotterbolag till Transelectrica, som är ansvarigt för överförings-systemet. Genom den licens som beviljades av ANRE utsågs Opcom till plattform för grossisthandeln med el i Rumänien. Opcom, som är den enda elbörsen i Rumänien, erbjuder en plattform och gemensam kontaktpunkt för handeln med el.
- (37) Det finns fem olika typer av marknadssegment inom Opcom: i) Dagen före-marknaden, ii) intradags-marknaden ⁽²³⁾, iii) centraliserade bilaterala marknader, dvs. en centraliserad marknad för bilaterala avtal genom offentliga auktioner "Opcom-PCCB" och en centraliserad marknad för bilaterala avtal genom löpande förhandling "CMBC-CN", iv) den centraliserade marknaden för miljöcertifikat och v) handelsplattformen för utsläppscertifikat. Handeln på Opcom startade först 2005 och enbart på segmenten för dagen före-marknaden och Opcom-PCCB-marknaden.
- (38) Avtalen ingicks på marknaden för direktförhandlade avtal i Rumänien, vilket är det marknadssegment som är relevant för undersökningen i detta fall.

2.4.3 Opcom-PCCB

- (39) Inom marknadssegmentet Opcom-PCCB organiserar Opcom offentliga auktioner för försäljning och inköp av el. Sälj- och inköpserbjudanden från de olika producenterna/återförsäljarna/konsumenterna inges till marknadsoperatören. Varje anbud måste innehålla följande upplysningar: i) Antingen det lägsta pris till vilket parten är villig att sälja el eller det högsta pris till vilket parten är villig att köpa el och ii) det ramavtal enligt vilket parten som inger anbudet planerar att leverera/inköpa el. I sälj- och inköpsanbuden anges leveransvillkor inklusive mängden el, varaktighet (minst en månad och upp till ett år) samt tänkt ramavtal. Priset följer principen om bästa inlämnade anbudspris. År 2009 och 2010, när avtalen började tillämpas, svarade försäljningen på Opcom-PCCB-marknaden för mindre än 7 % av den el som producerades i Rumänien.
- (40) Efter offentliggörandet av beslutet att inleda förfarandet antog kommissionen ett beslut enligt artikel 102 i fördraget med innebörden att den elbörso som leddes av Opcom utgjorde en marknad för väsentliga tjänster som är skild från marknaden för direktförhandlade avtal och på vilken Opcom är en dominerande aktör ⁽²⁴⁾.

2.4.4 Marknaden för direktförhandlade avtal

- (41) Marknaden för direktförhandlade avtal är en fri marknad som inte regleras av ANRE. De avtalslutande parterna förhandlar om kvantiteter, priser och andra avtalsvillkor bilateralt. Detta ger parterna ett stort mått av flexibilitet när de ska bestämma avtalsvillkoren. Avtalsvillkoren är konfidentiella.

2.4.5 Kort beskrivning av de direktförhandlade avtal som är samtida med avtalen

- (42) I en skrivelse av den 21 februari 2014 uppmanade kommissionen de rumänska myndigheterna att inkomma med upplysningar om bilateralt förhandlade avtal som ingåtts på den rumänska marknaden, förutom avtalen, men med jämförbara löptider och kvantiteter av levererad el. Kommissionens uppmaning omfattade samtliga rumänska elleverantörer, såväl statliga som privatägda. Den 14 maj 2014 lämnade de rumänska myndigheterna de begärda uppgifterna om alla avtal som tecknats av köpare med en årlig elförbrukning på mer än 150 GWh för samtliga år från 2009 till 2011 ⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Förvaltas enbart av Opcom från juli 2011.

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslut av den 5 mars 2014 om ett förfarande enligt artikel 102 i fördraget för att utkräva böter enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1/2003 i fallet AT.39984 – OPCOM/Rumänska elbörsen.

⁽²⁵⁾ Informationen som lämnades innehöll följande upplysningar: säljarens och köparens identitet, typen av avtal, ikraftträdandedatum, utgångsdatum samt kvantitet, leveransprofil och viktat genomsnittligt pris för samtliga år från 2009 till 2011.

- (43) De rumänska myndigheterna framhöll att samtliga avtal som ingåtts på detaljmarknaden på konkurrenskraftiga villkor av andra konsumenter än hushåll under den relevanta tidsperioden omfattades av den särskilda insamling av uppgifter som begärts av kommissionen. Totalt 75 uppsättningar årliga uppgifter från avtal som löpte under ett eller flera av åren under perioden 2009–2011 och som är relevanta för detta fall skickades in av de rumänska myndigheterna. Kommissionen anser att de rumänska myndigheterna skickade in relevanta uppgifter om samtliga avtal som uppfyllde de kriterier som angetts av kommissionen (jämförbara löptider och kvantiteter) för den relevanta perioden 2009–2011. Avtalen gällde cirka 17 % av den totala volymen el som omfattades av direktförhandlade avtal som ingåtts under perioden 2009–2011 och som tillhandahållits av Rumänien.
- (44) De uppgifter som lämnades av de rumänska myndigheterna visar nivån för de högsta priser som betalades på den fria marknaden för handel med el på grossistnivå under perioden 2009–2011, enligt följande: För 2009: 266,5 RON/MWh; för 2010: 229,96 RON/MWh och för 2011: 232,33 RON/MWh. Vart och ett av dessa avtal omfattade emellertid var för sig lägre kvantiteter än något av avtalen.
- (45) En granskning av informationen om de avtal som ingåtts av andra leverantörer än Termoelectrica och Electrocentrale Deva visar att under 2009, när avtalen började gälla, hade ingen annan leverantör ingått ett leveransavtal som var tillräckligt likt dessa båda avtal vad gäller kvantiteter (cirka 900 GWh respektive 500 GWh) och löptid (10 år). För en i alla avseenden meningsfull jämförelse med avtalen krävs avtal om samma kvantiteter samt med samma löptid och/eller samma ikraftträdandedatum. Eftersom inga sådana helt jämförbara avtal existerar krävs det en ekonometrisk analys som tar hänsyn till skillnaderna mellan de olika avtalstyperna. Metoder och resultat från en sådan analys återges i skälen 77–80 och i bilagan.

2.4.6 Hidroelectricas avtal för försäljning av el

- (46) Under perioden 2009–2011 sålde Hidroelectrica också cirka 60 % av sin el till andra privata köpare genom långfristiga grossist- och återförsäljaravtal, som för närvarande granskas av kommissionen ⁽²⁶⁾. I de avtalen låg Hidroelectricas försäljningspriser mer än 40 % under det inköpspris vid grossisthandel som Hidroelectrica i genomsnitt betalade till Termoelectrica och Electrocentrale Deva. Upplysningsvis kan nämnas att det högsta försäljningspriset för el enligt sådana avtal var 159,8 RON/MWh under 2009 och 168 RON/MWh under 2010.
- (47) Hidroelectrica ingick också avtal om försäljning av el med andra parter ⁽²⁷⁾. De avtalen omfattade lägre kvantiteter. Det högsta priset för el enligt sådana återförsäljaravtal för den relevanta perioden var 185 RON/MWh under 2009, 190 RON/MWh under 2010 och 160 RON/MWh under 2011, dvs. i genomsnitt cirka 13 % lägre än det inköpspris vid grossisthandel som Hidroelectrica betalade till Termoelectrica och Electrocentrale Deva.

2.5 Utvecklingen efter 2011 och inbördes kopplingar mellan Termoelectrica, Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni och CEH

- (48) Termoelectricas anläggning i Paroseni, som i själva verket levererade den mängd el som köptes enligt avtalet med Termoelectrica, blev en självständig enhet och skrevs in i det rumänska handelsregistret med namnet Electrocentrale Paroseni den 11 juli 2011 ⁽²⁸⁾. Den 22 september 2011 övertog Electrocentrale Paroseni samtliga Termoelectricas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet med Hidroelectrica. Electrocentrale Paroseni levererade el till Hidroelectrica i september och oktober 2011, även om mängderna var försumbara.
- (49) Den dag leveranserna enligt avtalet upphörde var Termoelectrica fortfarande enda aktieägare i såväl Electrocentrale Deva som Electrocentrale Paroseni.
- (50) Genom nödförordning nr 84/2011 ⁽²⁹⁾ genomfördes en aktieswap mellan Termoelectrica och staten. Enligt aktieswapen överförde Termoelectrica sina aktier i olika företag (Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni och Electrocentrale Bucuresti) till staten som betalning för sina skulder. Denna aktieöverföring gjordes på grundval av en utvärderingsrapport från en oberoende värderingsman.

⁽²⁶⁾ Kommissionens beslut C(2012) 2516 final av den 25 april 2012 rörande fallet SA.33623 (EUT C 189, 29.6.2012, s. 3), C(2012) 2517 final rörande fallet SA.33624 (EUT C 268, 5.9.2012, s. 21), C(2012) 2542 final rörande fallet SA.33451 (EUT C 395, 20.12.2012, s. 5) och C(2012) 2556 final rörande fallet SA.33581 (EUT C 395, 20.12.2012, s. 34).

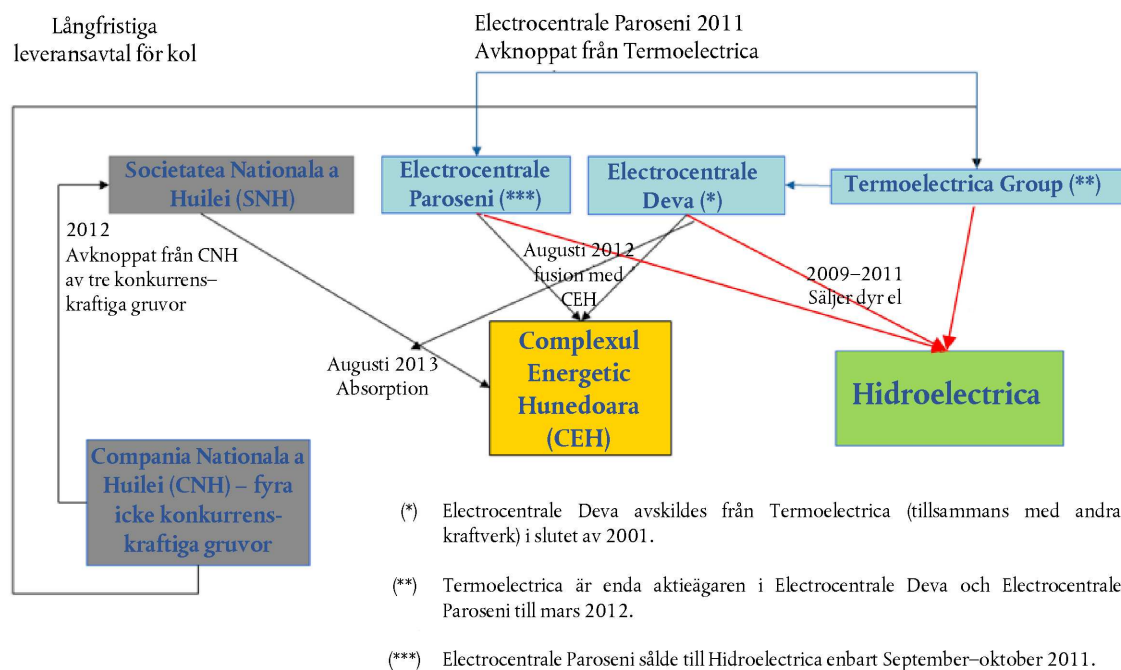
⁽²⁷⁾ Upplysningar lämnades av Rumänien den 3 september 2014.

⁽²⁸⁾ Upplysningar som lämnades av Rumänien den 20 februari 2015.

⁽²⁹⁾ Offentliggjordes i Rumäniens officiella tidning nr 700 av den 4 oktober 2011.

- (51) Electrocentrale Paroseni och Electrocentrale Deva slogs samman till en enda juridisk person med namnet Complexul Energetic Hunedoara (i fortsättningen kallat CEH), ett företag som helt ägs av staten och som registrerades i det rumänska handelsregistret den 1 november 2012. CEH övertog samtliga Electrocentrale Parosenis och Electrocentrale Devas rättigheter och skyldigheter. Den 1 augusti 2013 övertog CEH även Societatea Nationala a Huilei, en avknoppning av gruvorna i det statligt ägda företaget Compania Nationala a Huilei som levererade kol till Termoelectrica och Electrocentrale Deva. För närvarande är samtliga dessa tre företag delar av CEH utan att själva vara juridiska personer.
- (52) Termoelectrica är i likvidation⁽³⁰⁾ och har tillgångar till ett marknadsvärde på cirka 80 miljoner euro och ett likviditetsvärde på cirka 60,5 miljoner euro enligt en rapport av den 1 oktober 2013. Skulderna från Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni och Electrocentrale Bucuresti stannade emellertid i Termoelectrica.
- (53) Utvecklingen efter 2011 för Termoelectrica och Electrocentrale Deva, samt de olika inbördes kopplingar som förklaras i skälen 48–52, framgår av följande diagram:

Inbördes kopplingar mellan Termoelectrica / Electrocentrale Deva / Electrocentrale Paroseni och CEH

3. SKÄLEN FÖR ATT INLEDA DET FORMELLA UNDERSÖKNINGSFÖRFARANDET

- (54) I beslutet om att inleda förfarandet uttryckte kommissionen tvivel om att priserna för inköp av el enligt avtalen var marknadsmässiga och om de utgjorde statligt stöd. Kommissionen uttryckte också tvivel om att ett sådant eventuellt statligt stöd skulle vara förenligt med fördraget.
- (55) Kommissionen jämförde priserna som angavs i avtalen med priserna när el handlades på Opcom-PCCB och konstaterade att de priser som Hidroelectrica betalade för att köpa el från de påstådda stödmottagarna var mellan 40 och 55 % högre än det rådande priset på el på den öppna elbörsen Opcom-PCCB. Det verkade därför som om Hidroelectrica ådrog sig högre kostnader än nödvändigt, medan de påstådda stödmottagarna beviljades ett stöd som ökade deras intäkter utan att vara avsett att uppnå några specifika allmännyttiga mål. Kommissionen intog därför den preliminära ståndpunkten att de påstådda stödmottagarna hade uppnått en otillbörlig förmån i form av artificiellt uppblåsta elpriser i sina avtal och i de senare tillägen till avtalen.

⁽³⁰⁾ Likvideringen godkändes av aktiestämman i ett beslut av den 12 mars 2012.

- (56) Kommissionen drog den preliminära slutsatsen att de undersökta eltarifferna var selektiva, eftersom de enbart gällde vissa företag.
- (57) Kommissionen drog dessutom den preliminära slutsatsen att de förmånliga eltarifferna kunde innebära en överföring av statliga resurser till nackdel för staten, eftersom Hidroelectrica kontrollerades av den rumänska staten (80,6 % av företagets aktiekapital ägdes av Rumänien). Kommissionen hänvisade dessutom till ministerdecret nr 445/2009, genom vilket företrädarna för ministeriet för ekonomi, handel och affärsmiljö, tillika ledamöter av de statsägda elbolagens styrelser, var skyldiga att säkerställa att den el som var avsedd för grossistmarknaden skulle handlas uteslutande på Opcom från och med den 31 mars 2010.
- (58) Följaktligen hade företrädarna för ministeriet för ekonomi och handel kontroll över, eller åtminstone möjligheter att påverka, de statligt ägda företagens, och därmed även Hidroelectricas, avtalspraxis. Detta skulle kunna påverka handeln inom unionen i den mening som anges i artikel 107.1 i fördraget.
- (59) Kommissionens preliminära slutsats var att om avtalen omfattade statligt stöd borde de betraktas som stöd som beviljats i strid med meddelandeskyldigheten och skyldigheten att inte genomföra åtgärden innan kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut som anges i artikel 108.3 i fördraget.
- (60) Mot bakgrund av ovanstående blev kommissionens preliminära slutsats att de förmånliga eltarifferna eventuellt kunde innebära statligt stöd och uppmanade Rumänien att inkomma med tillräcklig information för att skingra kommissionens tvivel.

4. KOMMENTARER FRÅN RUMÄNIEN

- (61) De rumänska myndigheterna avstod från att inkomma med synpunkter i frågan om avtalen omfattade statligt stöd eller inte. Den 24 mars 2013 inkom Rumänien med synpunkter på kommentarerna från tredje parter om andra fall som gällde Hidroelectrica och som också omfattades av kommissionens undersökning⁽³¹⁾. De rumänska myndigheterna avstod återigen från att inkomma med synpunkter.
- (62) Inom ramen för det formella undersökningsförfarandet uppmanades de rumänska myndigheterna att förklara de ekonomiska motiven bakom de undersökta avtalen. Rumänien redovisade inga sådana motiv. Rumänien hävdade enbart att avtalen underlättade för Hidroelectrica att bestämma ett maxvärde för de kostnader som uppkom när elen köptes genom att skydda företaget mot prisvariationerna på spotmarknaden.
- (63) De rumänska myndigheterna förklarade också att avtalen inte var stödavtal enligt definitionen i rapporten från Hidroelectricas konkursförvaltare om orsakerna till Hidroelectricas insolvens⁽³²⁾. Enligt den rapporten är stödavtal sådana avtal som tecknas av Hidroelectrica för att täcka produktionsavbrott. Syftet med sådana avtal är att förhindra skadeståndskrav på grund av underlåtenhet att respektera en avtalsenlig skyldighet att leverera.
- (64) De rumänska myndigheterna förklarade⁽³³⁾ varför ANRE i praktiken inte fastställde de avtalsmässiga priserna på det sätt som anges i avtalen, med undantag av de tre fall som nämns i skäl 28. Myndigheterna förklarade att avtalen inte ingicks på den reglerade marknaden och att priset därför inte anpassades av ANRE. De rumänska myndigheterna förklarade också följande: i) Ursprungligen försåg ANRE ministeriet för ekonomi och handel med ett lägsta och ett högsta tröskelvärde som skulle ligga till grund för prissättningen. ii) Sådana tröskelvärden fastställdes på grundval av tydliga tekniska parametrar som var specifika för värmekraftproducenter. iii) ANRE upphörde därefter med denna praxis och ministeriet för ekonomi och handel tog över den på grundval av principer liknande dem som tillämpats av ANRE.
- (65) När det gäller avtalet med Termoelectrica bekräftade de rumänska myndigheterna att Hidroelectrica var den enda konsumenten av el från Termoelectricas Parosenianläggning. Det förtydligades även att Hidroelectrica inte köpte hela den mängd el som ursprungligen beräknats enligt avtalet. I stället köpte företaget den kvantitet som behövdes för att täcka eventuella produktionsvariationer på grund av oförutsägbara förändringar av vattenförhållandena.

⁽³¹⁾ Se fotnot 27.

⁽³²⁾ Finns endast på rumänska på <http://www.euroinsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf> – s. 213

⁽³³⁾ Upplysningar som lämnades av Rumänien den 11 september 2013.

- (66) När det gäller avtalet med Electrocentrale Deva förklarade de rumänska myndigheterna att det företaget under den relevanta perioden 2009–2011 även sålde el till andra kunder än Hidroelectrica. Enligt den förklaringen sålde Electrocentrale Deva under åren 2010 och 2011 stora mängder el (jämförbara eller till och med större mängder) till andra kunder än Hidroelectrica till jämförbara priser ⁽³⁴⁾.

5. KOMMENTARER FRÅN TREDJE PART

- (67) I sina preliminära kommentarer till beslutet att inleda förfarandet hävdade både Termoelectrica och Electrocentrale Deva att varken de ursprungliga avtalsmässiga priserna eller de senare ändringarna medförde några fördelar för dem och att priserna i fråga fastställdes av ANRE och beräknades på grundval av de båda företagens produktionskostnader.
- (68) Dessutom hävdade Rumänien att de senare ändringarna av de avtalsmässiga priserna berodde på de ökade priserna på olja ⁽³⁵⁾ eller kol ⁽³⁶⁾. Electrocentrale Deva hävdade också att priset på el till cirka 70 % var beroende av priset på kol.

6. BEDÖMNING

- (69) I detta beslut bedömer kommissionen om Termoelectrica och Electrocentrale Deva mottagit statligt stöd i enlighet med artikel 107.1 i fördraget (se skäl 101) och, om så är fallet, om ett sådant stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden (se skälen 102–105).

6.1 Förekomsten av statligt stöd

- (70) Enligt artikel 107.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (71) De villkor som anges i artikel 107.1 i fördraget är kumulativa. För att en åtgärd ska betraktas som statligt stöd måste därför samtliga villkor vara uppfyllda samtidigt.

6.1.1 Bedömning av den ekonomiska fördelen

- (72) Vid tillämpning av artikel 107.1 i fördraget och för att fastställa om en ekonomisk fördel som annars inte hade varit tillgänglig på marknadsmässiga villkor beviljats Termoelectrica och Electrocentrale Deva som resultat av ingåendet och genomförandet av de undersökta avtalen, måste det fastställas vilka priser som tillämpades på marknadsmässiga villkor i Rumänien under perioden mellan 2009 och 2011 för liknande transaktioner.
- (73) I det avseendet och i motsats till den preliminära ståndpunkt som hävdades i beslutet om att inleda förfarandet, har undersökningen visat att de villkor och löptider som gäller för elleveransavtal som ingåtts inom ramen för Opcom-PCCB inte är tillräckligt lika dem som gäller i de undersökta avtalen, framför allt i fråga om löptider och särskilda, bilateralt förhandlade villkor (skälen 18, 23, 24, 25, 39 och 40). På väl fungerande elmarknader med tillräcklig likviditet och forwardinstrument som medger förutsägbara priser för framtida leveranser, utgör spotpriserna en god måttstock eller ett riktmärke för marknadspriserna som sedan kan användas för att bedöma prisnivåerna i enskilda avtal. Med tanke på den fortfarande relativt höga andel av efterfrågan som tillfredsställdes till reglerade priser i Rumänien 2009, den begränsade likviditeten på handelsplattformen Opcom under perioden 2009–2011 och det faktum att elbörsen som leds av Opcom var tänkt som en relevant antitrustmarknad som riskerade att missbruka sin dominerande ställning (skälen 34–40), är det i det här fallet lämpligt att utnyttja andra riktmärken än priserna på Opcom-PCCB för att bedöma den eventuella förekomsten av en ekonomisk fördel jämfört med marknadspriserna.

⁽³⁴⁾ Se bilaga 1 till de upplysningar som lämnades av Rumänien den 11 september 2013.

⁽³⁵⁾ För avtalet med Termoelectrica.

⁽³⁶⁾ För avtalet med Electrocentrale Deva.

- (74) I det avseendet är likheten mellan de aktuella priserna och de priser som betalades av andra kunder än Hidroelectrica eller den kostnadsbaserade motivering som lades fram av Rumänien och stödmottagarna (skälen 66–68) emellertid inga giltiga bevis för att de aktuella avtalsvillkoren och priserna skulle vara marknadsmässiga.
- (75) De priser som Hidroelectrica betalade till Electrocentrale Deva mellan 2009 och 2011 motsvarade i själva verket i stort sett de priser som betalades av andra eldistributionsföretag, statliga och privata, som köpte el av Electrocentrale Deva. De inköpen gjordes emellertid mellan Electrocentrale Deva och eldistributionsföretag som sålde el till hushåll och småföretag på återförsäljningsmarknaden enligt reglerade priser och villkor (skäl 34). Hidroelectrica köpte el på marknaden för grossisthandel för återförsäljning till industrikonsumenter och/eller mäklare på en konkurrensutsatt marknad där priser och kvantiteter inte var reglerade och köparna kunde avstå från att köpa från dyra leverantörer, såsom Termoelectrica och Electrocentrale Deva, och i stället välja den billigaste leverantören, oberoende av dennes produktionskostnad. Även om priserna var likartade och om man antar att Termoelectricas och Electrocentrale Devas försäljning på den reglerade marknaden medgav kostnads-täckning, är därför priserna som eldistributionsföretagen betalade till Termoelectrica och Electrocentrale Deva inte jämförbara med och kan inte utgöra ett giltigt riktmarke för de priser som Hidroelectrica betalade på den konkurrensutsatta fria marknaden.
- (76) De kostnadsmotiv som anfördes av Termoelectrica och Electrocentrale Deva och de rumänska myndigheterna förklarar på samma sätt bara varför priserna som Termoelectrica och Electrocentrale Deva kunde sälja till utan förlust var höga. Motiveringen räcker inte för att fastställa att dessa priser överensstämde med marknadspriser som fastställdes enligt konkurrensmässiga villkor, såsom de villkor enligt vilka Hidroelectrica borde ha ingått och genomfört de undersökta avtalen för att de inte skulle anses omfatta statligt stöd.
- (77) För att fastställa om priserna i avtalen överensstämde med marknadsvillkoren i Rumänien bör de jämföras med de prisvillkor som gällde för andra bilateralt förhandlade avtal som ingicks samtidigt med de undersökta avtalen på den fria marknaden. Kommissionen använde de uppgifter som lämnades av de rumänska myndigheterna eftersom de ansågs ge den bästa bilden av marknadsvillkoren i Rumänien (skälen 42–45). Som framgår av skäl 45 finns det inget långfristigt avtal som ingicks eller som fortfarande gällde 2009 som uppvisar samma egenskaper som de undersökta avtalen. Kommissionen utförde därför en ekonometrisk analys för att beräkna ett riktmarke för prissättningen som grundas på de elavtal som ingicks samtidigt med de undersökta avtalen under hela den relevanta perioden. En detaljerad teknisk beskrivning av den ekonometriska analysen och dess resultat lämnas i bilagan.
- (78) I brist på en definitiv hållpunkt för att fastställa "marknadsvillkoren" och för att kontrollera om de undersökta avtalen hade priser som låg över marknadsnivån, gjordes en skattning enligt konservativa antaganden, dvs. genom att ta hänsyn till kraftiga avvikelser uppåt från det beräknade marknadspriset, för att få fram ett riktmarke för marknadspriserna. På grundval av denna konservativa strategi gjorde kommissionen en jämförelse mellan priserna i avtalen och det marknadspris som användes som riktmarke för varje år mellan 2009 och 2011. Jämförelsen gjordes årsvis eftersom försäljningspriserna enligt avtalen höjdes varje år.
- (79) På grundval av de priser som använts som riktmärken och utifrån konservativa antaganden visar analysen att de priser som Termoelectrica tog ut av Hidroelectrica var högre än marknadspriserna. Med vederbörlig hänsyn till att transaktionerna på grossistnivå för avtalen jämförs med avtal på detaljistnivå och med tillägg av den femprocentiga marginal för försäljning i detaljistledet som i genomsnitt tas ut av handlarna på den rumänska marknaden, blir skillnaden jämfört med marknadspriserna följande: 18,8 RON/MWh under 2010 och 19,8 RON/MWh under 2011 för Termoelectrica och 17,5 RON/MWh under 2010 och 13,9 RON/MWh under 2011 för Electrocentrale Deva.
- (80) Den ekonometriska analysen ger med andra ord en första fingervisning om att avtalen gav Termoelectrica och Electrocentrale Deva en ekonomisk fördel jämfört med marknadsvillkoren. Det faktum att priserna enligt avtalen bedöms ligga över priserna i liknande avtal som används som riktmarke räcker emellertid inte för att fastställa att dessa avtal inte hade ingåtts och tillämpats av en marknadsoperatör som agerat i stället för Hidroelectrica. Objektiva skäl kan fortfarande innebära att enbart höga prisnivåer inte kan anses medföra en ekonomisk fördel jämfört med marknadsvillkoren för företag som säljer el. Det är därför nödvändigt att finna ytterligare bevis för priser över marknadsnivån som styrker tillförlitligheten för den ekonometriska analysens resultat.

- (81) I det avseendet är det lämpligt att fastställa om Hidroelectrica uppträdde på ett sätt som är jämförbart med en privat ekonomisk operatör i en liknande situation (test enligt "principen om en operatör i en marknadsekonomi")⁽³⁷⁾. Kommissionen bedömde därför om huruvida en privat operatör under likartade omständigheter skulle ha agerat på samma sätt som Hidroelectrica när det företaget tecknade och genomförde avtalen. I detta sammanhang är de omständigheter som beskrivs nedan i skälen 82–85 och som gäller ingåendet och genomförandet av avtalen relevanta.
- (82) För det första: När avtalen ingicks hade Hidroelectrica kunnat vända sig till andra billigare elleverantörer på marknaden. Under 2008–2009 erbjöd till exempel Nuclearelectrica el för 153 RON/MWh jämfört med 227 RON/MWh för Termoelectrica och 230 RON/MWh för Electrocentrale Deva⁽³⁸⁾.
- (83) För det andra: Hidroelectrica kunde endast sälja elen som köptes av Termoelectrica och Electrocentrale Deva till tredje part med förlust. Som framgår av skälen 46 och 47 var Hidroelectricas försäljningspriser vid återförsäljning till slutkund på den fria marknaden betydligt lägre än dessa inköpspriser vid grossisthandel och det högsta pris till vilket Hidroelectrica sålde el vidare på marknaden för direktförhandlade avtal var 190 RON/MWh under 2010, jämfört med ett inköpspris på 230 RON/MWh för Termoelectrica och 234 RON/MWh för Electrocentrale Deva. Med sådana priser sålde Hidroelectrica varenda MWh som köptes av Termoelectrica och Electrocentrale Deva vidare med förlust.
- (84) Undersökningen kunde därför inte ge någon förklaring till varför Hidroelectrica gick med på att köpa hela produktionen från Termoelectricas Parosenianläggning (skäl 24). Åtagandet att köpa allt ett kraftverk producerar under en tioårsperiod visar tydligt att Hidroelectrica inte behövde avtalen för att uppfylla sina skyldigheter enligt de egna leveransavtalen. Detta bekräftas dessutom av Rumänien (skäl 63). I stället framförde företagsledningen för Termoelectrica (skäl 20) och Electrocentrale Deva (skäl 21) till den ansvariga ministern behovet av att stödja den dyra och icke konkurrenskraftiga verksamheten vid de båda företagen och kolgruvorna som försörjde dem som skäl till varför Hidroelectrica borde ingå avtalen.
- (85) Om emellertid offentliga företag när de ska genomföra kommersiella transaktioner beaktar behovet av att stödja företag eller sektorer i svårigheter av sociala eller ekonomisk-politiska skäl som är skilda från deras kommersiella intressen och genomför sådana transaktioner under villkor som en operatör som verkar i en marknadsekonomi normalt inte skulle acceptera, kan de villkor som accepteras, i det här aktuella fallet Hidroelectricas inköpspriser, medföra en otillbörlig ekonomisk fördel för motparten eller motparterna och därmed uppfylla ett av villkoren för tillämpning av artikel 107.1 i fördraget.
- (86) Följaktligen uppträdde Hidroelectrica inte som en operatör i en marknadsekonomi när företaget undertecknade och genomförde avtalen. Detta test stärker därmed också det kvalitativa resultatet av den ekonomiska analysen att avtalen gav Termoelectrica och Electrocentrale Deva en ekonomisk fördel som annars inte hade varit tillgänglig under marknadsmässiga förhållanden.
- (87) De uppgifter som lämnades av de rumänska myndigheterna täckte inte långfristiga avtal med exakt samma villkor vad gäller kvantitet och löptid som avtalen. I frånvaro av en definitiv hållpunkt för att fastställa "marknadsmässiga förhållanden" jämförde därför kommissionen på årsbasis de priser som Hidroelectrica betalade enligt avtalen med de högsta priser som gällde i Rumänien mellan 2009 och 2011 i långfristiga återförsäljaravtal och som tillhandahållits av Rumänien (se skälen 42–45).
- (88) Denna jämförelse bygger på det konservativa antagandet att Termoelectrica och Electrocentrale Deva kunde ha ersatt sina avtal med Hidroelectrica med flera avtal med andra köpare på marknaden som erbjöd de högsta priserna. Antagandet är som sagt mycket konservativt: i stället för att som marknadspris ta genomsnittet, medianvärdet eller modalvärdet i jämförbara transaktioner, anses marknadspriset vara det högsta pris som förekommit i flera, inte helt jämförbara transaktioner. Tack vare bristen på enhetlighet för transaktionerna och förekomsten av potentiella faktorer eller anomalier som kan bidra till att förklara prisnivån som avtalades i den transaktion till högsta pris som utnyttjades som riktvärde blir denna strategi förmånlig för stödmottagaren, eftersom den skulle kunna underskatta den erhållna fördelen. Det viktade genomsnittliga priset för de kvantiteter

⁽³⁷⁾ Se till exempel mål C-305/89, Italien mot kommissionen ("Alfa Romeo") REG 1991, s. I-1603, punkterna 18 och 19, mål T-16/96, Cityflyer Express mot kommissionen, REG 1998, s. II-757, punkt 51, de förenade målen T-129/95, T-2/96 och T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke och Lech-Stahlwerke mot kommissionen REG 1999, s. II-17, punkt 104, de förenade målen T-268/08 och T-281/08, Land Burgenland och Österrike mot kommissionen, REU 2012, s. II-0000, punkt 48.

⁽³⁸⁾ Rapporten som offentliggjordes av Hidroelectricas konkursförvaltare – <http://www.euroinsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf> – endast tillgänglig på rumänska – s. 212.

el som faktiskt levererades till Hidroelectrica av Electrocentrale Deva och Termoelectrica mellan 2009 och 2011 (skäl 32) var som följer:

	(i RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A) Pris för Electrocentrale Deva	230,2	234,0	234,0
B) W.A. Marknadpris	241,9	224,2	229,6
Skillnad A – B	< 0	9,8	4,4

	(i RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A) Pris för Termoelectrica	227,4	230,0	234,4
B) W.A. Marknadpris	229,0	213,4	220,1
Skillnad A – B	< 0	16,6	14,3

- (89) En jämförelse på grundval av dessa konservativa antaganden visar att det genomsnittliga pris som Hidroelectrica betalade till Termoelectrica och Electrocentrale Deva fortfarande var högre än de högsta priserna under 2010 och 2011, vilket stöder resultaten från den ekonometriska analysen. De priser som Termoelectrica debiterade Hidroelectrica låg 16,6 RON/MWh över de högsta priserna 2010 och 14,3 RON/MWh 2011, medan priserna som Electrocentrale Deva debiterade Hidroelectrica låg 9,8 RON/MWh över de högsta priserna 2010 och 4,4 RON/MWh 2011.
- (90) Mot bakgrund av ovanstående kan slutsatsen dras att de undersökta avtalen gynnade Termoelectrica och Electrocentrale Deva genom att de båda företagen beviljades en ekonomisk fördel som inte var tillgänglig på marknadsmässiga villkor.
- (91) Kommissionen drar därför slutsatsen att Hidroelectrica inte handlade som en operatör i en marknadsekonomi skulle ha gjort under dessa omständigheter utan gav Termoelectrica och Electrocentrale Deva en otillbörlig ekonomisk fördel.

6.1.2 Statliga medel och möjligheten att tillskriva staten

- (92) För att kunna betraktas som stöd i enlighet med artikel 107.1 i fördraget måste en åtgärd beviljas direkt eller indirekt från statliga medel och den måste kunna tillskrivas staten.
- (93) Som framgår av skäl 11 kontrolleras Hidroelectrica direkt av rumänska staten. Följaktligen är de medel som avstått av Hidroelectrica statliga medel som avstått av Rumänien. Den rumänska staten utser också direktörer till Hidroelectricas styrelse. Dessa direktörer utövade dessutom samtidigt ett politiskt ansvar i det ministerium som kontrollerar statens innehav i Hidroelectrica.
- (94) I enlighet med gällande rättspraxis motiverar statens förmåga att kontrollera de enheter som deltar i beviljandet av åtgärderna inte automatiskt antagandet att enheternas åtgärder kan tillskrivas staten. I sin dom i målet Stardust Marine har Europeiska unionens domstol förklarat vad begreppet "kan tillskrivas staten" innebär när det gäller beslut som omfattar medel från offentliga företag. Resurserna i ett offentligt företag ska anses som statliga resurser och åtgärder som gäller dem ska anses kunna tillskrivas staten om staten genom att utöva sitt dominerande inflytande över ett sådant företag har möjlighet att påverka användningen av dess resurser ⁽³⁹⁾.

⁽³⁹⁾ Mål C-482/99, Republiken Frankrike mot kommissionen (Stardust Marine), REG 2002, s. I-4397.

- (95) Domstolen angav ett antal omständigheter för att fastställa om en åtgärd kan tillskrivas staten. De omständigheterna är huruvida företaget införlivats med den offentliga förvaltningen, vilken verksamhet företaget bedriver, frågan om företagets organisationsform, hur starkt inflytande myndigheterna har över företagets förvaltning och alla omständigheter som i det enskilda fallet pekar mot att de offentliga myndigheterna är delaktiga eller att det är osannolikt att de inte är delaktiga i en åtgärd. Åtgärdens omfattning, dess innehåll och villkoren för dess genomförande ska även beaktas.
- (96) Det blir därför nödvändigt att undersöka om de rumänska myndigheterna på något sätt måste anses ha varit delaktiga i ingåendet och genomförandet av de undersökta avtalen och när det gällde att ändra de avtalade priserna.
- (97) Ministeriet för ekonomi och handel deltog aktivt i beslutsprocessen när det gällde tecknandet av avtalen och de därpå följande prisjusteringarna. Framför allt fick Termoelectrica och Electrocentrale Deva godkännande från ministeriet för ekonomi och handel för att underteckna avtalen med Hidroelectrica, vilket i själva verket innebär att den rumänska staten i slutändan utövade ett aktivt inflytande över det senare företaget (skälen 19–22). Detta bekräftas dessutom av att Hidroelectrica direkt begärde ett godkännande från det rumänska ministeriet för ekonomi och handel för att göra prisjusteringarna (skälen 26–31).
- (98) Dessa direkta bevis stöds av att Hidroelectricas inköp innebar en förlust och att det saknades ekonomiska motiv för åtagandet att köpa hela produktionen från kraftverket i Paroseni (skälen 84–85). Avtalen verkar motiveras av den brydsamma ekonomiska situationen i de båda andra statsägda elproducenterna och sociala överväganden i samband med kolproduktionen (skälen 20–21). De tre statsägda elproducenterna samt de statsägda kolgruvorna ägdes och leddes av samma stat från vilken Termoelectrica och Electrocentrale Deva begärde resurser för att finansiera sin nuvarande verksamhet.
- (99) Ovanstående bekräftar den preliminära ståndpunkt som kommissionen framför i beslutet om att inleda förfarandet att avtalen och deras genomförande inte var ett resultat av rationella och fristående kommersiella beslut från Hidroelectrica utan ett resultat av att den rumänska staten utövade sitt dominerande inflytande.
- (100) Kommissionen drar därför slutsatsen att det finns direkta bevis för att ingåendet av avtalen och deras genomförande kan tillskrivas den rumänska staten. Eftersom ingåendet och genomförandet av avtalen medförde en förlust för Hidroelectrica, som är ett offentligägt företag, drar kommissionen dessutom slutsatsen att åtgärderna beviljats med statliga medel.

6.1.3 *Selektivitet*

- (101) För att kunna betraktas som statligt stöd måste en åtgärd vara specifik eller selektiv i den meningen att den enbart främjar vissa företag eller produktionen av vissa varor.
- (102) Avtalen tecknades med två leverantörer, Termoelectrica och Electrocentrale Deva, som var och en beviljades otillbörliga ekonomiska fördelar. Ingen annan av Hidroelectricas elleverantörer beviljades villkor liknande dem som anges i avtalen. De ekonomiska fördelar som härrör från de alltför höga avtalspriserna är därför selektiva.

6.1.4 *Snedvridning av konkurrens och påverkan på handeln*

- (103) Om stöd som beviljas av en medlemsstat stärker ett visst företags ställning jämfört med andra företag som konkurrerar när det gäller handel inom unionen måste det stödet anses ha påverkat sådan handel. En snedvridning av konkurrensen i den mening som anges i artikel 107.1 i fördraget antas föreligga så snart staten beviljar en finansiell fördel åt ett företag i en avreglerad sektor där det förekommer eller kunde förekomma konkurrens⁽⁴⁰⁾.
- (104) Termoelectrica och Electrocentrale Deva verkade på en elmarknad som är öppen för konkurrens (skälen 35–38). Alla ekonomiska fördelar som beviljas sådana företag kan ge dem en fördel jämfört med andra konkurrenter som inte erhåller samma priser enligt de villkor som gäller på marknaden. I det aktuella fallet var stödet avsett att gynna produktionen av kolbaserad el, vilket skulle kunna snedvrida konkurrensen mellan olika elproducenter. Den rumänska marknaden är dessutom numera (och var vid tidpunkten för de händelser som undersöks) sammankopplad med och exporterar el till andra medlemsstater (skäl 17).

⁽⁴⁰⁾ Målet Alzetta, punkterna 141–147; målet Altmark Trans.

- (105) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att avtalen skulle kunna snedvrída konkurrensen och skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna i den mening som anges i artikel 107.1 i fördraget.

6.1.5 Slutsats gällande förekomsten av statligt stöd

- (106) Mot bakgrund av de argument som beskrivs ovan i skälen 72–105 drar kommissionen slutsatsen att båda avtalen innebär att Termoelectrica och Electrocentrale Deva beviljats statligt stöd i enlighet med artikel 107.1 i fördraget. Rumänien respekterade inte den skyldighet som anges i artikel 108.3 i fördraget att inte genomföra åtgärden innan kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut. Det statliga stödet är därför olagligt.

6.2 Stödets förenlighet

- (107) Eftersom den åtgärd som Rumänien vidtagit för Termoelectrica och Electrocentrale Deva utgör statligt stöd i enlighet med artikel 107.1 i fördraget måste dess förenlighet utvärderas mot bakgrund av undantagen i punkterna 2 och 3 i den artikeln.
- (108) I det här fallet försåg stödet mottagarna med löpande driftsintäkter utan att vara öronmärkt för en särskild investering som kunde förbättra produktionen eller distributionen av el. Förenligheten med den inre marknaden för ett produktionsstöd av denna typ enligt artikel 107.2 eller 107.3 i fördraget måste bedömas restriktivt och enligt strikta villkor. Det löpande och långvariga produktionsstöd som gavs under två år verkar inte vara nödvändigt och det verkar inte heller ha något klart syfte med gemensamt intresse för unionen. Stödets proportionalitet har inte heller fastställts. Dessutom och under alla omständigheter är det enligt domstolens gällande rättspraxis upp till medlemsstaterna att åkalla eventuella skäl för förenlighet och att visa att villkoren för sådan förenlighet är uppfyllda ⁽⁴¹⁾.
- (109) De rumänska myndigheterna framförde inga tänkbara skäl för varför det statliga stödet skulle kunna anses vara förenligt med den inre marknaden och kommissionen har inte kunnat hitta några tänkbara motiv för dess förenlighet.
- (110) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen därför att det statliga stöd som förmedlades genom de undersökta avtalen är oförenligt med den inre marknaden.

6.3 Återkrävande

- (111) Enligt fördraget och domstolens etablerade rättspraxis har kommissionen behörighet att besluta om att den berörda medlemsstaten måste avskaffa eller ändra stöd som har befunnits vara oförenligt med den inre marknaden ⁽⁴²⁾. Domstolen har också konsekvent hävdats att skyldigheten för en medlemsstat att avskaffa stöd som kommissionen anser vara oförenligt med den inre marknaden är avsedd att återställa den situation som rådde tidigare ⁽⁴³⁾. I det sammanhanget har domstolen fastställt att det målet har uppnåtts när mottagaren väl har återbetalat de belopp som beviljats i form av olagligt stöd för att på så vis avstå den fördel som mottagaren har åtnjutit jämfört med sina konkurrenter på marknaden och den situation som rådde innan stödet betalades ut har återställts ⁽⁴⁴⁾.
- (112) I enlighet med rättspraxis fastställs i artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽⁴⁵⁾ att "[v]id negativa beslut i fall av olagligt stöd skall kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren".
- (113) Eftersom det statliga stödet i fråga inte meddelades kommissionen i strid med artikel 108 i fördraget och därför är att betrakta som olagligt och med beaktande av att stödet även är oförenligt med den inre marknaden, måste stödet återkrävas för att återställa den situation som rådde på marknaden innan stödet beviljades. Återkrävandet bör omfatta tiden från när fördelen uppkom för stödmottagarna, dvs. när stödet gjordes tillgängligt för mottagarna, tills leveranserna upphörde i slutet av 2011 ⁽⁴⁶⁾, och beloppen bör återkrävas med ränta som löper tills stödet har återbetalats i dess helhet.

⁽⁴¹⁾ Mål C-364/90, Italien mot kommissionen, REG 1993, s. I-2097, punkt 20.

⁽⁴²⁾ Se mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland, REG 1973, s. 813, punkt 13.

⁽⁴³⁾ Se de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 75.

⁽⁴⁴⁾ Se mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkterna 64 och 65.

⁽⁴⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁴⁶⁾ Elleveranserna upphörde innan avtalen sades upp av Hidroelectricas konkursförvaltare i slutet av augusti 2012.

- (114) Det återkrävda beloppet ska vara skillnaden mellan det genomsnittliga pris som Hidroelectrica betalade för elen från Termoelectrica och Electrocentrale Deva varje år och som anges i skäl 32 och det högsta pris som tillämpats på marknaden varje år för de totala kvantiteter som levererats. Skillnaden anges i skäl 89. På grundval av de prisskillnader som gällde den 1 januari 2010 och den 1 januari 2011, tillämpade under hela året för att förenkla förfarandet, blir de belopp som ska återbetalas 3 656 675 RON för Electrocentrale Deva och 22 619 821 RON för Termoelectrica. Alternativt kan de rumänska myndigheterna beräkna beloppen på grundval av de faktiska priser som varje år (till exempel månadsvis, varannan månad) betalades av Hidroelectrica.
- (115) Ränta ska läggas till dessa belopp, oavsett vilken av de båda metoderna som används för att beräkna dem, på grundval av planerade faktiska månadsvisa leveranser av el till Hidroelectrica mellan 2009 och 2011, med beaktande av den skillnad jämfört med marknadspriser som anges i skäl 89.
- (116) Det är dessutom lämpligt att mot bakgrund av fakta i det aktuella fallet undersöka om skyldigheten att återbetala bör utsträckas till eller verkställas av en eller flera juridiska personer förutom Termoelectrica och Electrocentrale Deva, på grund av succession eller ekonomisk kontinuitet med ett annat företag än Termoelectrica och Electrocentrale Deva med vilket det skulle föreligga ekonomisk kontinuitet, om de inte skulle kunna uppfylla återbetalningsskyldigheten. I det sammanhanget har domstolen i sin rättspraxis angett ett antal kriterier som kommissionen kan beakta, i kombination eller vart och ett för sig, för att fastställa om det föreligger ekonomisk kontinuitet mellan två olika företag ⁽⁴⁷⁾.

6.3.1 Termoelectrica – ekonomisk kontinuitet med CEH

- (117) Som framgår av skäl 52 är Termoelectrica ett företag i likvidation. Enligt väletablerad rättspraxis är det faktum att ett företag är insolvent och inte kan återbetala stödet inte ett skäl för att undanta företaget från återkrävandet. I sådana fall kan i princip den situation som rådde innan det statliga stödet betalades ut återställas och snedvridningen av konkurrensen elimineras genom att skulden som avser återbetalning av stödet redovisas i uppställningen över företagets skulder ⁽⁴⁸⁾. Om de statliga myndigheterna inte kan återkräva hela stödbeloppet kan registreringen av skulden uppfylla skyldigheten att återkräva enbart om insolvensförfarandet resulterar i att företagets verksamhet definitivt upphör ⁽⁴⁹⁾. Om företaget som tog emot det olagliga stödet är insolvent och ett annat företag har skapats för att fortsätta vissa av det insolventa företagets verksamheter, kan bedrivandet av de verksamheterna, om det aktuella stödet inte återkrävs i sin helhet, förlänga den snedvridning av konkurrensen som uppkom genom den konkurrensfördel som företaget som tog emot det olagliga stödet fick på marknaden jämfört med sina konkurrenter. Ett sådant nybildat företag kan följaktligen, om det åtnjuter en sådan fördel, bli skyldigt att återbetala det aktuella stödet ⁽⁵⁰⁾. Detta skulle till exempel vara fallet om de tillgångar som drog nytta av stödet överfördes som en pågående verksamhet till ett dotterbolag som skapats för att fortsätta stödmottagarens verksamhet, innan det företag som tog emot stödet likviderades (ekonomisk succession). Om det stödmottagande företaget slås samman med ett annat företag överförs även skyldigheten att återbetala stödet till det senare företaget när alla det förra företagets rättigheter och skyldigheter överförs till den sammanslagna enheten (rättslig succession).
- (118) I det här fallet, utan någon återbetalning av hela stödbeloppet som gynnade Termoelectricas verksamhet, är det nödvändigt att undersöka om det föreligger ekonomisk och/eller rättslig kontinuitet mellan Termoelectrica och andra företag.
- (119) När det gäller ekonomisk kontinuitet (se skälen 48 och 51), bildade Termoelectrica i september 2011 dotterbolaget Electrocentrale Paroseni, till vilket det överförde (inom samma statsägda koncern) det kraftverk som i själva verket levererade den inköpta kvantiteten el enligt avtalet med Termoelectrica (skälen 48–65), inklusive samtliga Termoelectricas rättigheter och skyldigheter enligt det avtalet, och fortsatte sälja el till Hidroelectrica enligt detta avtal till oktober 2011 (när det slogs samman med CEH). Electrocentrale Paroseni övertog därför och fortsatte den verksamhet som gynnades av stödet från moderbolaget Termoelectrica. Det företaget bör därför betraktas som Termoelectricas ekonomiska efterträdare.

⁽⁴⁷⁾ Målen T-123/09, Ryanair mot kommissionen, EU:T2012:164, punkterna 155–156, T-415/05, T-416/05 och T-423/05, Hellenska republiken, Olimpiakes Aerogrammes AE och Olimpiaki Aeroporia AE mot kommissionen, EU:T:2010:386, punkt 135, och C-287/12 P, Ryanair Ltd mot kommissionen, EU:C2013:395, punkterna 101–107.

⁽⁴⁸⁾ Mål 277/00, SMI, REG 2004, s. I-4355, punkt 85, mål 52/84, kommissionen mot Belgien, REG 1986, s. 89, punkt 14, mål C-142/87, Tubemeuse, REG 1990, s. I-959, punkterna 60–62.

⁽⁴⁹⁾ Mål C-610/10, kommissionen mot Spanien (Magefesa), offentliggjort i den elektroniska rättsfallssamlingen (REG 2012 – allmänt), punkt 104 och där angiven rättspraxis.

⁽⁵⁰⁾ Mål C-610/10, kommissionen mot Spanien (Magefesa), punkt 106.

- (120) I november 2012 slogs sedan Electrocentrale Paroseni ihop med Electrocentrale Deva till det nybildade företaget CEH. Genom den sammanslagningen tog CEH över alla rättigheter och skyldigheter från Electrocentrale Paroseni, som upphörde som självständig juridisk person. Följaktligen föreligger det en rättslig kontinuitet mellan Electrocentrale Paroseni, som övertog verksamheterna som gynnades av stödet, och CEH, som Electrocentrale Paroseni uppgick i den 1 november 2012 och som övertog alla Electrocentrale Parosenis rättigheter och skyldigheter.
- (121) Skyldigheten att återbetala stödet som beviljades Termoelectrica bör därför utsträckas till CEH.

6.3.2 *Electrocentrale Deva – ekonomisk kontinuitet med CEH*

- (122) Electrocentrale Deva, som gynnades fullt ut av stödet som självständig juridisk person, även om företaget kontrollerades av Termoelectrica, existerar inte längre som självständig enhet (se skäl 51). Däremot föreligger det en rättslig kontinuitet mellan Electrocentrale Deva som den juridiska enhet som gynnades av stödet, och CEH, som Electrocentrale Deva uppgick i den 1 november 2012 och som övertog alla Electrocentrale Devas rättigheter och skyldigheter.
- (123) Det finns dessutom flera faktorer som visar förekomsten av en ekonomisk kontinuitet mellan Electrocentrale Deva och CEH, till exempel följande: i) Genom sammanslagningen av Electrocentrale Deva och Electrocentrale Paroseni övertog det nybildade företaget CEH båda företagen från augusti 2012, tillsammans med deras operativa tillgångar och anställda. ii) Det nystartade företaget CEH hade elproduktion som sin huvudsakliga ekonomiska verksamhet 2012, liksom Electrocentrale Deva. iii) Båda företagen är helt statsägda. Som framgår av skäl 50 ägde Termoelectrica, ett helt statsägt företag, i sin tur 100 % av Electrocentrale Deva och Electrocentrale Paroseni vid den tidpunkt när elleveranserna enligt avtalen upphörde. iv) Även det nybildade företaget CEH ägs till 100 % av staten.
- (124) Mot bakgrund av ovanstående är den rättsliga och ekonomiska kontinuiteten mellan å ena sidan Electrocentrale Deva, Termoelectrica via Electrocentrale Paroseni och, å andra sidan, CEH, fastställd. Den skuld till aktieswap som byggde på en oberoende värdering av aktieöverföringen och som föregick sammanslagningen av Electrocentrale Deva och Electrocentrale Paroseni inom CEH (skäl 50), bryter inte kontinuiteten mellan de tre berörda företagen. En aktieaffär påverkar inte stödmottagarnas identitet eller de fördelar som uppkommit genom stödet som överförs, oavsett aktieägarens identitet. I det här aktuella fallet råkar aktieägaren i slutändan dessutom vara den rumänska staten före 2011 och efter sammanslagningen med CEH. Följaktligen bör återbetalningsskyldigheten gentemot Electrocentrale Deva och Termoelectrica utsträckas till CEH.

6.3.3 *Slutsats om återkrävandet*

- (125) Stödbeloppet (utan ränta) som ska återkrävas bör i princip vara 3 656 675 RON för Electrocentrale Deva och 22 619 821 RON för Termoelectrica. Mot bakgrund av den rättsliga och ekonomiska kontinuitet som fastställts mellan Electrocentrale Deva, Termoelectrica och CEH, bör skyldigheten att återkräva från båda stödmottagarna utsträckas till CEH.

7. **SLUTSATS**

- (126) Avtalen som ingicks av Hidroelectrica med Termoelectrica och Electrocentrale Deva omfattade under åren 2010 och 2011 förmånliga eltariffer som gynnade de båda senare företagen. De tarifferna utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Rumänien beviljade stödet olagligt i strid med artikel 108.3 i fördraget. Stödet är oförenligt med den inre marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som i princip uppgick till 3 656 675 RON för Electrocentrale Deva och 22 619 821 RON för Termoelectrica i form av förmånliga eltariffer som gynnade dessa företag och som Rumänien beviljade olagligt i strid med artikel 108.3 i fördraget, är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 2

Rumänien ska återkräva det oförenliga stöd som anges i artikel 1 från stödmottagarna. Skyldigheten att återkräva stödet ska utsträckas till CE Hunedoara.

De belopp som ska återkrävas ska löpa med ränta från och med det datum när de ställdes till stödmottagarnas förfogande och tills de faktiskt har återbetalats.

Räntan ska kapitalieras i enlighet med kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽⁵¹⁾.

Artikel 3

Det återkrav av stöd som avses i artikel 1 ska vara omedelbart och verkningfullt.

Rumänien ska tillse att detta beslut tillämpas inom fyra månader från det datum det meddelas.

Artikel 4

Inom två månader efter meddelandet av detta beslut ska Rumänien inkomma med följande upplysningar:

- Det totala belopp (kapital och ränta) som ska återkrävas från respektive stödmottagare.
- En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan vidtagits och planerats för att efterleva detta beslut, inklusive bevis för att Rumänien registrerade beslutet om återkrav med lämplig prioritering i likvidationsprocessen för Termoelectrica.
- Om Termoelectrica inte kan uppfylla beslutet om återkrav, beslutet om att upplösa företaget Termoelectrica och bevis för att Termoelectrica definitivt har upphört och har lämnat marknaden.
- Dokument som visar att stödmottagarna har beordrats att återbetala stödet.

Rumänien ska hålla kommissionen underrättad om framstegen för de nationella åtgärder som vidtagits för att tillämpa detta beslut tills återbetalningen av stödet som anges i artikel 1 har slutförts. Efter en enkel begäran från kommissionen ska Rumänien omedelbart inkomma med upplysningar om de åtgärder som redan vidtagits och planerats för att efterleva detta beslut. Rumänien ska också lämna detaljerad information om de stödbelopp och den ränta som redan drivits in från stödmottagaren.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Rumänien.

Utfärdat i Bryssel den 20 april 2015.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen

⁽⁵¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1), med ändringar.

BILAGA

BEDÖMNING AV EKONOMISK FÖRDEL – EKONOMETRISK ANALYS

Logisk grund för och beskrivning av den ekonometriska analysen

Den ekonometriska analys som kommissionen har genomfört syftar till att konstruera referenspriser för de avtal som är under utredning. Detta kan ske genom att man gör en regressionsanalys av avtal som inte omfattas av utredningen och genom att man utnyttjar inslag i dessa avtal. I ett första steg gör regressionsanalysen det möjligt att konstruera ett referenspris som en funktion av särdragen hos de avtal som ingår i datasetet (förutsägelse inom urvalet). I ett andra steg används resultaten av regressionsanalysen till att förutsäga ett referenspris för avtalen under utredning med hänsyn till avtalens särdrag (förutsägelse utanför urvalet). I regressionsanalysen förklaras prisvariationerna i avtalen i datasetet med hjälp av följande egenskaper: köpt kvantitet och dummy-variabler på årsnivå ⁽¹⁾.

Den ekonometriska analysen bygger på principen att priserna bestäms av flera faktorer, bland annat kvantiteter. Det vore vilseledande att jämföra priserna i olika avtal utan att beakta dessa faktorer. Den logiska grunden för denna kvantitativa analys är därför att priserna i olika avtal blir mer jämförbara när vissa externa faktorer beaktas. I avsaknad av normalisering kan endast helt identiska avtal jämföras på ett meningsfullt sätt.

Syftet med denna empiriska analys är inte att bedöma orsakssambandet mellan priser och vissa externa faktorer. Till exempel en bedömning av orsakssambandet mellan vissa faktorer och priserna kräver att man granskar risken för endogenitet, det vill säga risken för att en kausal variabel (t.ex. kvantiteterna) i sig själv påverkas av den förklarade variabeln (t.ex. priset) på grund av utelämnade variabler eller samtidighet. Syftet med den kvantitativa granskningen är att "normalisera" priserna i olika avtal för att göra dem mer jämförbara med varandra. Denna normalisering är nödvändig eftersom avtalen och egenskaperna hos utbudet inte är exakt identiska.

Regressionsanalysen beskriver huvuddragen i de berörda bilaterala avtalen:

- Den beaktar kvantitetsvariabeln, som fångar upp att priserna i regel är lägre när de köpta kvantiteterna är större ⁽²⁾.
- Den beaktar dummy-variabler på årsnivå som fångar upp tidsdimensionen och den eventuella förändringen av marknadsvillkoren från ett år till ett annat.

När det gäller det första steget i den empiriska analysen redovisas i tabell 1 nedan resultaten av regressionsanalysen av de avtal som ingår i datasetet.

När det gäller det andra steget i den empiriska analysen har kommissionen fastställt ett referensvärde för varje år och därefter testat avtalens position i förhållande till detta referensvärde för att avgöra om de priser som Hidroelectrica tog ut var lägre eller högre än det modellerade referenspriset. I följande steg beskrivs den metod som används för att fastställa referensvärdet:

För det första beräknas för varje avtal under utredning om och i vilken utsträckning det faktiska priset varje år avviker från motsvarande referenspris, som beräknats med hjälp av regressionsanalys och avtalets särdrag.

För det andra identifieras det avtal där priserna avviker mest uppåt (*most-upward-diverging*, nedan kallat MUD) ⁽³⁾. Detta avser det avtal i datasetet där det konstaterade priset mest överstiger sitt eget motsvarande referenspris (i absoluta tal). Det är motiverat att välja ett MUD-avtal där variationsintervallet för priserna överstiger medeltalet för referenspriset, men som ändå är försiktigt. För det första förklarar den ekonometriska modellen inte 100 % av det konstaterade priset i datasetet, och i uppskattningen av referenspriset beaktas ett förtroendeintervall och en felmarginal som ligger över eller under uppskattningen. För det andra förekommer det prisavvikelse från ett enda möjligt pris på den verkliga marknaden. Det MUD-avtal som härrör från marknadsbaserade avtal (se skälen 42–45) ger kvantifierad information om den möjliga omfattningen av sådana avvikelser och ger ett marknadsbaserat intervall kring det beräknade referenspriset.

⁽¹⁾ De variabler gällande avtalens löptid och köparens användarprofil som definieras i datasetet beaktas inte eftersom de inte är statistiskt signifikanta.

⁽²⁾ I en preliminär behandling av uppgifterna beaktades inte tre års avtalsuppgifter som motsvarar ALRO:s koncerninterna försäljning från 2009 till 2011, eftersom de troligen avspeglar andra marknadsvillkor än de som gäller i samband med bilaterala avtalsförhandlingar mellan en leverantör och en oberoende köpare, som detta ärende fokuserar på.

⁽³⁾ Regressionsanalysen har gjorts på grundval av 137 observationer av individuella avtalsuppgifter under perioden 2009–2011.

För det tredje ska det konstateras att prisskillnaden i förhållande till MUD-avtalet används för att separera de konstaterade priser som överstiger referenspriset från de avtal som understiger referenspriset:

- Om ett avtal har ett konstaterat pris som överstiger det motsvarande referenspriset och om prisskillnaden i detta avtal är högre än prisskillnaden för MUD-avtalet ⁽¹⁾, anses detta avtal vid första anblicken inte vara förenligt med marknadsvillkoren.
- I övriga fall bör avtalet anses vara förenligt med marknadsvillkoren.

I tabellen nedan redovisas de detaljerade resultaten av regressionsanalysen av datasetet. Regressionen förklarar 36 % av variationerna i uppgifterna. De uppskattningar av koefficienterna som presenteras i tabellen nedan används i en andra etapp för att förutsäga referenspriset för de avtal som är under utredning (förutsägelser utanför urvalet), under antagande om att även de vore återförsäljaravtal i likhet med avtalen i datasetet.

Resultaten av den ekonometriska analysen

Tabell 1

Regressionsanalys

Source	SS	df	MS	Number of obs = 137		
Model	4218,7868	5	8436,95736	F(5,131)	=	14,73
Residual	75057,7748	131	572,960113	Prob > F	=	0,0000
Total	117242,562	136	862,077659	R-squared	=	0,3598
				Adj R-squared	=	0,3354
				Root MSE	=	23,937

Average price RON ~ h	Coef.	Std. Err.	t	P > t	[95 % Conf. Interval]	
Annual quantity GWh year	-,0114518	,0078662	- 1,46	0,148	-,027013	,0041094
2008	26,39286	6,212094	4,25	0,000	14,10385	38,68186
2009	44,00499	6,668892	6,60	0,000	30,81234	57,19765
2010	32,16928	6,525077	4,93	0,000	19,26112	45,07744
2011	49,21547	6,458884	7,62	0,000	36,43826	61,99268
_cons	153,9978	5,159037	29,85	0,000	143,792	164,2036

I följande tabeller visas resultaten av den empiriska analys som använder den regressionsanalys som anges i detalj i tabell 1. MUD-avtalet väljs ut varje år på grundval av skillnaden i prisnivåer (RON/MWh) mellan det uppskattade priset och det motsvarande konstaterade priset för varje avtal. I tabellerna 2 och 3 nedan visas skillnaderna mellan Hidroelectricas avtalsenliga inköpspriser per år (dvs. 2009–2011) jämfört med det simulerade referenspriset för de två företag som är under utredning.

År 2009 är prisskillnaden för MUD-avtalet, det vill säga det avtal i datasetet där skillnaden mellan det konstaterade priset och det motsvarande uppskattade priset är störst, uppskattningsvis 69,73 RON/MWh. I ingetdera av de två avtalen mellan Hidroelectrica och Termoelectrica och Electrocentrale Deva överstiger det konstaterade priset det uppskattade priset med en prisskillnad som är större än 69,73 RON/MWh (se tabell 2).

⁽¹⁾ Det ursprungliga MUD-värdet för 2011 motsvarar OMV Petroms koncerninterna försäljning. Eftersom sådan koncernintern försäljning, såsom i fallet ALRO (se fotnot 2), sannolikt avspeglar andra marknadsvillkor än i de bilaterala avtalsförhandlingarna mellan en leverantör och en oberoende köpare, som detta ärende fokuserar på, används MUD-värdet i stället.

År 2010 uppskattas prisskillnaden för MUD-avtalet till 45,36 RON/MWh. Båda avtalen mellan Hidroelectrica och Termoelectrica och Electrocentrale Deva har ett konstaterat pris som överstiger det beräknade priset med en prisskillnad som är större än 45,36 RON/MWh, det vill säga en skillnad på 53,05 RON/MWh för avtalet med Termoelectrica och 51,37 RON/MWh för avtalet med Electrocentrale Deva (se tabell 2).

År 2011 uppskattas prisskillnaden för MUD-avtalet till 30,12 RON/MWh. De båda avtalen mellan Hidroelectrica och Termoelectrica respektive mellan Hidroelectrica och Electrocentrale Deva har ett konstaterat pris som överstiger det beräknade priset med en prisskillnad som är större än 30,12 RON/MWh, det vill säga en skillnad på 38,62 RON/MWh för avtalet med Termoelectrica och 32,64 RON/MWh för avtalet med Electrocentrale Deva (se tabell 2).

Tabell 2

Analys av avtalen under den relevanta perioden 2009–2011

<i>(i RON per MWh)</i>			
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Konstaterat pris (OP)	227,40	230,00	234,40
Förutsagt pris (PP)	187,69	176,95	195,78
Skillnad (OP-PP)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Skillnad: OP – PP + MUD	< MUD	7,69	8,50
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Konstaterat pris (OP)	230,20	234,00	234,00
Förutsagt pris (PP)	192,28	182,63	201,54
Skillnad (OP-PP)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Skillnad: OP – PP + MUD	< MUD	6,01	2,34

Resultaten ovan visar att de priser som Hidroelectrica betalade till Termoelectrica och Electrocentrale Deva åren 2010 och 2011 ligger över ett rimligt referensvärde som fastställts på grundval av avtalen i datasetet. Denna jämförelse görs dock mellan slutkundsavtal (samtliga avtal i datasetet) och grossistavtal mellan Hidroelectrica samt Electrocentrale Deva och Termoelectrica. De simulerade referenspriserna omfattar med andra ord kostnader för detaljhandel som inte uppstod i samband med de två avtalen och därför är de simulerade riktpiserna högre än motsvarande grossistpriser. För att denna skillnad ska kunna beaktas måste en detaljhandelsmarginal på 5 % dras av från det absoluta värdet på MUD-priset ⁽¹⁾. Resultaten visas i tabellen nedan. De bekräftar ytterligare de priser som åren 2010 och 2011 översteg ett marknadsreferensvärde för de två leverantörerna:

Tabell 3

Analys av avtalen, där ett avdrag för en detaljhandelsmarginal på 5 % har beaktats under den relevanta perioden 2009–2011

<i>(i RON per MWh)</i>			
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Konstaterat pris (OP)	227,40	230,00	234,40
Förutsagt pris (PP)	187,69	176,95	195,78

⁽¹⁾ Baserat på medianvärdet för handlarnas vinstmarginal i Rumänien, KPMG Report for Energy, maj 2014, bilaga 3, s. 53.

<i>(i RON per MWh)</i>			
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Skillnad (OP-PP)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Skillnad: OP – ((PP + MUD) – 5 %)	< MUD	18,81	19,80
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Konstaterat pris (OP)	230,20	234,00	234,00
Förutsagt pris (PP)	192,28	182,63	201,54
Skillnad (OP-PP)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Skillnad: OP – ((PP + MUD) – 5 %)	< MUD	17,41	13,92

Sammanfattningsvis kan konstateras att den ekonometriska analysen visar att avtalspriserna för Termoelectrica och Electrocentrale Deva överstiger marknadspriserna. Med hänsyn till de många osäkerhetsfaktorer som modellen inte fångar upp måste slutsatsen av den ekonometriska analysen kompletteras med ytterligare ekonomisk information om huruvida Hidroelectricas agerande är förenligt med marknadsvillkoren, samt med andra uppgifter som rör avtalet.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV